

Podané elektronicky

Špecializovaný trestný súd
Pracovisko Banská Bystrica
Skuteckého 10
974 31 Banská Bystrica

k sp. zn.: **15T/1/2025**

Bratislava, dňa 31.12.2025

Obžalovaný: **Ing. PhDr. Michal Suchoba**, nar. 29.12.1973 v Bratislave, trvalý pobyt: Mudroňova 86,
811 03 Bratislava

Obhajca: **Mgr. Michal Bouška**, advokát, so sídlom Ľudovíta Fullu 26, 841 05 Bratislava

ODÔVODNENIE
PODANÉHO ODVOLANIA OBŽALOVANÉHO
PROTI ROZSUDKU ŠPECIALIZOVANÉHO TRESTNÉHO SÚDU
zo dňa 22.10.2025, sp. zn. 15T/1/2025

1. Úvod

- 1.1 V trestnej veci obžalovaného **Ing. PhDr. Michal Suchoba**, nar. 29.12.1973 v Bratislave, trvalý pobyt: Mudroňova 86, 811 03 Bratislava, ktorá bola na prvom stupni vedená pred Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica, obhajca obžalovaného – advokát Mgr. Michal Bouška, podávam týmto písomné odôvodnenie podaného odvolania obžalovaného proti prvostupňovému rozsudku zo dňa 22.10.2025 (ďalej len „**Napadnutý rozsudok**“), ktorým obžalovaný napadol Napadnutý rozsudok **pre nesprávnosť výroku o vine, pre nesprávnosť výroku o treste**, ako aj **pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo Napadnutému rozsudku**, nakoľko toto porušenie spôsobilo nesprávnosť výrokov o vine a treste:

a) **Závažné procesné pochybenia súdu prvého stupňa**

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, ktoré je poznačené **závažnými procesnými vadami**, majúcimi priamy dopad na zákonnosť a spravodlivosť rozhodnutia, a to najmä:

- (i) **porušením práva obžalovaného na obhajobu a princípu kontradiktórnosti**, keď súd prvého stupňa:
- vychádzal z právnych a skutkových záverov, ktoré **neboli predmetom kontradiktórneho procesu** a s ktorými tak obhajoba **nemala možnosť sa efektívne oboznámiť a vyjadriť sa k nim**,
 - rozhodol na základe **prekvapivého právneho a skutkového hodnotenia**, ktoré:
 - nebolo predmetom obžaloby, ani záverečnej reči prokurátora;
 - nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, ale je v rozpore s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní;
 - rozhodol na základe **vlastnej konštrukcie škody vo forme prospechu**, ktorá:
 - nebola formulovaná v obžalobe, ani v záverečnej reči prokurátora;
 - nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ale je v rozpore s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní; pričom
 - prvostupňový súd pri určení výšky škody postupoval v rozpore s pravidlami upravenými v § 126 Trestného zákona, bez obstarania odborného vyjadrenia alebo znaleckého posudku;
- (ii) **nerešpektovaním procesných dôsledkov zmeny právnej kvalifikácie**, keď:
- v priebehu konania došlo k podstatnej zmene v spôsobe právneho posúdenia skutku, resp. k opusteniu časti pôvodnej koncepcie obžaloby, čo malo rovnaké procesné dôsledky ako formálna zmena právnej kvalifikácie;
 - avšak obhajobe **nebola poskytnutá primeraná lehota na prípravu obhajoby** v zmysle ustálenej judikatúry ÚS SR k prekvapivým rozhodnutiam, ako aj judikatúry SDEU¹ a ESĽP².

¹ Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „**SDEU**“)

² Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „**ESĽP**“)

b) **Nesprávnosť výroku o vine – nesprávne skutkové a právne závery**

Napadnutý rozsudok spočíva na **nesprávnom právnom posúdení skutku**, ktoré je dôsledkom selektívneho a jednostranného hodnotenia dôkazov, ako aj ignorovania kľúčových obhajobných argumentov, najmä:

- (i) Tak k trestnému činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Trestného zákona, ako aj trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní **nebolo preukázané, že by obžalovaný** Františka Imreczeho, Daniela Čecha alebo kohokoľvek iného z prostredia Finančnej správy **naviedol, aby porušil (akúkoľvek) povinnosť podľa ZVO-2006³ alebo podľa ZVO-2015⁴, príp. iného všeobecne záväzného právneho predpisu a/alebo že by obžalovaný konal v rozpore so ZVO-2006 alebo ZVO-2015, a dojednal spoločnosti Allexis s.r.o.⁵ prednosť na úkor iných súťažiteľov**, keďže:
- **zo žiadnej svedeckej výpovede**, vrátane výpovedí Františka Imreczeho z prípravného konania, z výpovede Daniela Čecha na hlavnom pojednávaní, ani z výpovedí iných svedkov **nevyplýva, že by obžalovaný kohokoľvek navádzal na porušenie ZVO-2006 alebo ZVO-2015, alebo na uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 pri obstaraní zákaziek zo strany FRSR⁶ od spoločnosti Allexis s.r.o.;**
 - celá konštrukcia prvostupňového súdu o návode stojí na **zamieňaní výnimky** podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní (neuplatnenie postupov verejného obstarávania) a **uplatnení utajovaného / vyhradeného režimu** podľa ZOUS⁷ (režim utajovaných skutočností) – ide však o **dva rozdielne právne inštitúty**;

Skutkový dej – že obžalovaný nahovoril Františka Imreczeho a Daniela Čecha, aby sa použili ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 / ZVO-2015 – **nemá oporu v žiadnej svedeckej výpovedi**.

Zároveň je **nemožné**, aby obžalovaný „v priebehu rokov 2012 a 2013“ nahovoril Františka Imreczeho a Daniela Čecha, aby sa použil § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 (ako uvádza skutková veta), ktoré (ustanovenie) nadobudlo účinnosť až 18.04.2016, t.j. dávno po uplynutí „rokov 2012 a 2013“.

- (ii) K trestnému činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Trestného zákona navyše vôbec **nebol naplnený základný zákonný znak skutkovej**

³ Zákon č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZVO-2006“)

⁴ Zákon č. 343/2016 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZVO-2015“)

⁵ **All Soft Corp s.r.o.** (pôvodne Allexis s. r. o.), so sídlom Staré Grunty 1/B, 841 04 Bratislava, IČO: 36 866 865 (ďalej len „Allexis s.r.o.“)

⁶ Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „FRSR“)

⁷ Zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOUS“)

podstaty „v súvislosti s verejným obstarávaním“ (čo vylučuje aj porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona), keďže:

- z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že zákazky od spoločnosti Alexis s.r.o. boli zo strany FRSR obstarávané **vo výnimke podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006**;
- táto výnimka bola uplatnená **oprávnene**, a to z dôvodu **ochrany základných bezpečnostných záujmov štátu** a **potreby osobitných bezpečnostných opatrení**;
- prvostupňový súd **nesprávne a mechanicky preberal závery UVO⁸ vyslovené v Protokole UVO⁹ a Rozhodnutiach UVO¹⁰**, hoci:
 - Protokol UVO nie je administratívnym rozhodnutím, len názorom dvojčlennej kontrolnej skupiny UVO;
 - Rozhodnutia UVO nie sú rozhodnutiami o predbežnej otázke podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku, ktorými by prvostupňový súd bol / vôbec mohol byť v tejto trestnej veci obžalovaného viazaný, keďže **posúdenie viny je posúdením naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu**, a predstavuje dôsledné a samostatné skúmanie, či skutok popísaný v obžalobe naplnil **všetky zákonné znaky¹¹** konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu (objekt, objektívnu stránku, subjekt, subjektívnu stránku);
 - **otázka viny** je otázkou, o ktorej môže rozhodovať **výlučne a len trestný súd**, pričom žiadny iný orgán (ani UVO, ani iný správny orgán) nemôže svojím rozhodnutím trestnému súdu záväzne určiť, či obvinený spáchal trestný čin, teda či došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu (a to aj ktoréhokoľvek znaku samostatne);
 - objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona vyžaduje, aby sa konanie páchatela dialo **„v súvislosti s verejným obstarávaním“**, preto otázka, či sa v danom prípade vôbec jednalo o verejné obstarávanie, **alebo či išlo o riadne, zákonné a náležité uplatnenie výnimky** podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní, je priamo **otázkou o naplnení jedného zo základných znakov skutkovej podstaty trestného činu** podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona;
 - prvostupňový súd tak nebol a nemohol byť viazaný Rozhodnutiami UVO (že zo strany FRSR došlo k porušeniu § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní v súvislosti s obstarávaním zákaziek od spoločnosti Alexis s.r.o.), nakoľko by bol viazaný v posúdení kľúčovej otázky o vine, čo **Trestný poriadok výslovne zakazuje**; prvostupňový súd mal na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní sám zodpovedať otázku, či proces

⁸ Úrad pre verejné obstarávanie (ďalej len „**UVO**“)

⁹ protokol UVO (zv. 9, č.l. **3343**) s prílohou (č.l. **3371**), dodatkom č. 1 k prílohe (č.l. **3387**) a dodatkom č. 1 k protokolu (č.l. **3390**) (ďalej spolu len „**Protokol UVO**“)

¹⁰ prvostupňové rozhodnutie UVO (zv. 9, č.l. **3406**) s prílohou (č.l. **3422**), rozhodnutie Rady UVO (č.l. **3429**) s prílohou (č.l. **3445**) (ďalej spolu len „**Rozhodnutia UVO**“)

¹¹ Ako uviedol Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Tdo/82/2017: „V zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku sú orgány činné v trestnom konaní a súdy takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného. **Otázkou viny (za ktorú je potrebné považovať nie len každý znak trestného činu, ale aj každú jednotlivú podmienku potrebnú pre záver, či sa jedná o trestný čin alebo nie) si orgán trestného konania musí posúdiť samostatne aj v prípade, že tu je právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu. V takom prípade je právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu dôkazom, s ktorým sa súd musí vysporiadať.**“.

obstarávania zákaziek zo strany FRSR od spoločnosti Allexis s.r.o. podliehal alebo nepodliehal režimu zákona o verejnom obstarávaní, *in concreto* či boli alebo neboli splnené podmienky pre uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nad všetky pochybnosti vyplýva, že **boli riadne a náležite splnené podmienky pre uplatnenie výnimky** podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 pri obstaraní zákaziek zo strany FRSR od spoločnosti Allexis s.r.o., teda tieto zákazky boli obstarané mimo verejného obstarávania, čo **vylučuje naplnenie znaku skutkovej podstaty** trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona **„v súvislosti s verejným obstarávaním“**.

(iii) Prvostupňový súd pri vyčíslení škody – vo forme (údajného) prospechu spoločnosti Allexis s.r.o. zo zákaziek pre FRSR použil **údaj o režijných nákladoch „1%“**, ktorý **nevyplýva z vykonaného dokazovania** (naopak, je v rozpore s vykonaným dokazovaním), pričom:

- v prípade trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Trestného zákona škoda je kvalifikačným znakom, ktorý môže viesť k použitiu prísnejšej trestnej sadzby;
- pre účely výrokov o vine a treste, vrátane použitia prísnejšej trestnej sadzby, **škoda musí byť preukázaná bez akýchkoľvek pochybností**; pokiaľ súd prvého stupňa výpočet škody založil na nepreukázanom údaji o 1%-ných režijných nákladoch, **nesplnil povinnosť riadne zistiť skutkový stav**.

Prvostupňový súd tak porušil § 278 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého *súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané*.

Napadnutý rozsudok je tak čo sa týka určenia výšky (údajne) spôsobnej škody **založený na neúplnom a nesprávne zistenom skutkovom stave**, a preto je nepreskúmateľný, vecne nesprávny a **v rozpore so zákonom**.

(iv) V prípade trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona **nie je v odôvodnení Napadnutého rozsudku vôbec reflektovaný znak základnej skutkovej podstaty – následok vo forme spôsobenia škody „inému“**, t.j. spôsobenia škody na cudzom majetku, vo vzťahu ku ktorému malo dôjsť k porušeniu povinnosti jeho správy.

Pokiaľ § 237 Trestného zákona výslovne operuje s následkom „inému ... spôsobí škodu“, skutková podstata tohto trestného činu (objekt, objektívna stránka – následok) neumožňuje subsumovať pod tento znak skutkovej podstaty výlučne prospech tretieho subjektu, navyše v trestnej veci obžalovaného **nepreukázaný** (Allexis s.r.o.).

Škoda na cudzom majetku v prejednávanej trestnej veci obžalovaného preukázaná nebola, keďže prokurátor nijakým spôsobom nepreukázal, že by

Slovenskej republike, zastúpenej FRSR, vznikla akákoľvek majetková ujma v dôsledku predraženia obstarávaných plnení od spoločnosti Allexis s.r.o. Naopak, z dôkazných návrhov predložených obhajobou nepochybne vyplýva, že plnenia spoločnosti Allexis s.r.o. pre FRSR boli dodané za cenu nižšiu, ako bola obvyklá trhovú cena v danom mieste a čase. V tejto časti preto absentuje základný hmotnoprávny predpoklad trestnej zodpovednosti podľa § 237 Trestného zákona, ako je to podrobne rozvedené v čl. 9 tohto odôvodnenia odvolania.

c) **Nesprávnosť výroku o treste**

Výrok o treste je **nesprávny, nepreskúmateľný a neprimeraný**, keďže:

- (i) vychádza z **nesprávne konštatovanej viny**;
- (ii) súd prvého stupňa uložil neprimeraný peňažný trest 500.000,00 €:
 - bez náležitého individuálneho odôvodnenia;
 - bez akéhokoľvek posúdenia majetkových pomerov obžalovaného v čase rozhodovania;
- (iii) súd prvého stupňa nesprávne uložil trest prepadnutia veci:
 - pri absencii vzťahu prepadnutej veci k trestnej činnosti (bez náležitého odôvodnenia);
 - v konflikte s oslobodzujúcim výrokom v časti legalizácie výnosu z trestnej činnosti.

1.2 Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že Napadnutý rozsudok **nemôže obstať ani z hľadiska zákonnosti, ani z hľadiska spravodlivosti**, keďže je výsledkom konania zaťaženého zásadnými procesnými vadami a spočíva na nesprávnom hodnotení dôkazov a nesprávnom právnom posúdení skutku.

1.3 Obhajoba už na tomto mieste poukazuje na **extrémnu nespravodlivosť**, keď Špecializovaný trestný súd Pezinok Františkovi Imreczemu, vtedajšiemu prezidentovi Finančnej správy, za daný skutok odsudzujúcim trestným rozkazom, č.k. 16T/7/2024-7734 zo dňa 13.01.2024, upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou s probačným dohľadom nad jeho správaním na 5 rokov za súčasného uloženia obmedzujúcich opatrení a povinnosti súčinnosti, peňažný trest vo výmere 202.000,00 € s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a trest zákazu činnosti vykonávať zamestnania, povolenia a funkcie v orgánoch verejnej správy vo výmere 6 rokov, uložené za korupčnú trestnú činnosť rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 3T/13/2022 zo dňa 09.02.2023, považoval na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatela za dostatočný.

Obhajoba považuje za **absurdné**, ak vôbec došlo k trestnej činnosti (čo obhajoba dôrazne popiera – ako je uvedené vyššie, a podrobne rozobraté v ďalších častiach tohto odôvodnenia), aby kľúčový aktér údajnej trestnej činnosti, prezident Finančnej správy, ktorého účasť na obstaraní informačných systémov a následných SLA služieb¹², bez ktorého konania a rozhodovania by zákazky od spoločnosti Allexis s.r.o. zo strany FRSR jednoducho neboli obstarané, „odkráčať“ bez uloženia akéhokoľvek

¹² služby prevádzkovej, servisnej, aplikačnej a licenčnej podpory informačných systémov (ďalej len „SLA služby“)

trestu, a aby obžalovanému – inovátorovi – bol uložený drakonický peňažný trest 500.000,00 € a trest prepadnutia veci 400.000,00 €. ¹³

2. K nesúladu skutkovej vety Napadnutého rozsudku s výsledkami vykonaného dokazovania, absencia relevantného právneho posúdenia

2.1 Pokiaľ súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným, že:

*„... **v priebehu rokov 2012 a 2013** na opakovaných stretnutiach v jeho rodinnom dome v Limbachu č. d. 595 a na ďalších bližšie nezistených miestach na území Slovenskej republiky sa spojil s odsúdeným Ing. Františkom Imreczem, prezidentom Finančnej správy Slovenskej republiky (ďalej FS) a Ing. Danielom Čechom, generálnym riaditeľom sekcie daňovej a colnej na FS (ktorý je stíhaný v samostatnom trestnom konaní, a o jeho vine doteraz rozhodnuté nebolo, pričom tento rozsudok sa ho nedotýka) **a nahovoril ich, aby spoločnosť Alexis s.r.o., so sídlom Staré Grunty 1/B, 841 04 Bratislava, IČO: 36 866 865 zastúpená konateľkou odsúdenou Janou Rovčaninovou ... priamo, bez verejného obstarávania, dodávala informačné systémy pre Finančnú správu Slovenskej republiky a aby za účelom vyhnutia sa uskutočneniu procesu obstarania** v zmysle zákonných postupov pre verejné obstarávanie upravených zákonom č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní účinnom do 02.12.2015 ... a neskôr zákonom č. 343/2015 o verejnom obstarávaní účinnom od 03.12.2015 ... **sa použili ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) citovaných zákonov** ...“*

táto časť skutkovej vety nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Ani **František Imrecze nevypovedal** (k tomu viď aj body 3.10 a 3.11 nižšie), ani **Daniel Čech nevypovedal** (k tomu viď aj body 3.10 a 3.12 nižšie), že by ich obžalovaný nahovoril, že:

- a) FRSR obstará informačné systémy od spoločnosti Alexis s.r.o. bez verejného obstarávania;
- b) FRSR pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Alexis s.r.o. použije výnimku podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, „za účelom vyhnutia sa uskutočneniu procesu obstarania“.

¹³ Obhajoba sa jednoducho nemôže zbaviť dojmu, že **celá trestná kauza Mýtnik je len účelová**. Účelovo boli z kmeňovej trestnej veci vylúčení na samostatné konanie hlavní aktéri údajnej trestnej činnosti – František Imrecze ako prezident Finančnej správy, Jana Rovčaninová ako konateľ spoločnosti Alexis s.r.o., a napokon aj obžalovaný ako inovátor, pôvodca softvérových riešení pre informačné systémy, dodaných pre FRSR spoločnosťou Alexis s.r.o. V kmeňovej trestnej veci tak ďalej figurujú len nepriami aktéri údajnej trestnej činnosti. Vylúčené trestné veci boli prednostne vybavené v záujme rýchleho dosiahnutia odsudzujúcich rozhodnutí aj za cenu neprimeraných, až absurdných úľav (František Imrecze bez uloženia trestu) alebo neprimeraného nátlaku (dohoda o vine a treste Jany Rovčaninovej), aby tak prokurátor v kmeňovej trestnej veci zrejme mal čo možno najlepšiu pozíciu pre dosiahnutie odsúdenia Ing. Jozefa Brhela. Sám obžalovaný je v masinérii trestnej veci Mýtnik len *collateral damage*, ktorého vina bola konštatovaná v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, za „znásilnenia“ skutkového stavu a ohýbania práva.

V súlade s tým je aj osud trestných vecí svedkov, ktorí ako prví začali vypovedať proti Ing. Jozefovi Brhelovi, Daniela Čecha, Martina Fleischera a Ľudovíta Makóa – tieto trestné veci jednoducho „spia“.

Rovnako „spí“ aj vetva kmeňovej trestnej veci týkajúca sa obstarania Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX, hoci **(a)** Rozhodnutia UVO konštatujú údajné porušenie § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 aj v súvislosti s obstaraním Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX, **(b)** trestné oznámenie Ľudovíta Makóa, ktorým začala kauza Mýtnik, sa týkalo nielen obstarania informačných systémov od spoločnosti Alexis s.r.o., ale rovnako tak obstarania Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX, a navyše – čo je podstatné – **(c)** trestná kauza Mýtnik začala uznesením o začatí trestného stíhania vo veci, ČVS: PPZ-296/NKA-ZA4-2020 zo dňa 12.11.2020, tak pre obstaranie informačných systémov od spoločnosti Alexis s.r.o., ako aj pre obstaranie Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX. Hoci vo vetve obstarania informačných systémov od spoločnosti Alexis s.r.o. boli vznesené obvinenia už 29.01.2021 (po svedeckých výpovediach Martina Fleischera a Daniela Čecha, naznačujúcich údajnú účasť Ing. Jozefa Brhela), vo vetve obstarania Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX trestná vec od začatia trestného stíhania vo veci v novembri 2020 jednoducho „spí“ – neboli vznesené žiadne obvinenia, ani nebolo zastavené trestné stíhanie. Nie je dôvodom, pre ktorý vetva obstarania Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX „spí“ fakt, že pred FRSR obstarávala od spoločnosti LYNX Finančná spravodajská jednotka Ministerstva vnútra pod ministrom Danielom Lipšicom, pričom kauza Mýtnik bola „spustená“ v čase, keď špeciálnym prokurátorom bol práve Daniel Lipšic?

Skutkový prvok, že obžalovaný „**nahovoril**“ Františka Imreczeho a Daniela Čecha „aby sa ... použili ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a)“ zákone o verejnom obstarávaní, predstavuje **pozitívne skutkové tvrdenie**, ktoré musí byť **preukázané nad rámec rozumnej pochybnosti, čo sa však nestalo**. Ani František Imrecze, ani Daniel Čech vo svojich výpovediach neuviedli, že by predmetom ich rozhovorov s obžalovaným bolo uplatnenie výnimky z postupov verejného obstarávania podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní.

- 2.2 Je samozrejme **objektívne nemožné**, aby obžalovaný Františka Imreczeho a Daniela Čecha „**v priebehu rokov 2012 a 2013**“ nahovoril, aby „**za účelom vyhnutia sa uskutočnenia procesu obstarania v zmysle zákonných postupov pre verejné obstarávanie upravených ... neskôr zákonom č. 343/2015 ... sa použili ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a)**“ tohto zákona, t.j. zákona č. 343/2015 Z. z., publikovaného v Zbierke zákonov až **03.12.2015**.
- 2.3 Súd prvého stupňa ďalej v skutkovej vete reflektoval, že „**Ing. František Imrecze obstaral od podpredsedu Úradu pre verejné obstarávanie ... Andreja Holáka stanovisko podpredsedu ÚVO datované 22.11.2013, bez spisovej značky, doručené priamo Ing. Františkovi Imreczemu, v ktorom sa o. i. uvádza, že „za predpokladu, že verejný obstarávateľ v celom procese zadávania a realizácie Projektu bude musieť postupovať v zmysle ustanovení zákona o ochrane utajovaných skutočností a jeho vykonávacích predpisov, je oprávnený aplikovať výnimku z povinného použitia postupov verejného obstarávania v zmysle zákona o verejnom obstarávaní**“.
- 2.4 Súd prvého stupňa v skutkovej vete taktiež reflektoval, že zmluvy o obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allaxis s.r.o. boli **zaevidované ako utajované skutočnosti**, a to pri obstaraní:
- a) informačného systému ALLADIN Komplexný manažment daňových a colných kontrol „na základe Rámcovej zmluvy o dielo, Rámcovej licenčnej zmluvy a Rámcovej zmluvy o poskytnutí služieb ... **zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-91/2013**, ktorá bola podpísaná dňa 27.12.2013“;
 - b) informačného systému Kontrolné známky „na základe Čiastkovej licenčnej zmluvy **zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-15/2014**, ktorá bola podpísaná dňa 01.10.2014 a Čiastkovej licenčnej zmluvy a čiastkovej zmluvy o poskytovaní služieb **zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-16/2014** podpísanej dňa 16.12.2014“;
 - c) informačného systému Virtuálna registračná pokladnica „na základe Čiastkovej zmluvy o dielo a čiastkovej licenčnej zmluvy **zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-85/2014**, ktorá bola podpísaná dňa 29.10.2014“.
- 2.5 **Súd prvého stupňa sa však v odôvodnení Napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal právnym posúdením, či FRSR v procese zadávania a realizácie projektu** – obstarania informačného systému ALLADIN Komplexný manažment daňových a colných kontrol, informačného systému Kontrolné známky, a informačného systému Virtuálna registračná pokladnica, s jeho následným rozšírením na eKasa systém, **muselo postupovať v zmysle ustanovení ZOUS**, konkrétne:

- a) či dokumentácia k jednotlivým informačným systémom bola utajovanou skutočnosťou alebo obsahovala utajované skutočnosti, a či informačné systémy zberali, prenášali, generovali a uchovávali utajované skutočnosti (k tomu vid' bod 4.7 písm. b) položka (ii) a bod 6.13 tohto odôvodnenia odvolania nižšie, ako aj Príloha č. 1 tohto odôvodnenia odvolania – bod 2.2 písm. a) a časť 3.);
- b) či pri prevádzke informačných systémov FRSR a ostatné orgány Finančnej správy používali (museli používať) osobitné bezpečnostné opatrenia, konkrétne na ochranu utajovaných skutočností (k tomu vid' Príloha č. 1 tohto odôvodnenia odvolania – časť 6.);

a teda **či FRSR bolo alebo nebolo oprávnené** pri obstaraní (i) informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o., a následne pri obstaraní (ii) SLA služieb podpory ich prevádzky **aplikovať výnimku z použitia postupov verejného obstarávania** podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015.

2.6 Súd prvého stupňa v odôvodnení Napadnutého rozsudku síce uviedol, že:

„tento text [text zo stanoviska podpredsedu UVO, citovaný v bode 2.3 vyššie] nemôže odôvodňovať a ani neodôvodňuje uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákonov o verejnom obstarávaní, pretože odkazuje na prípadnú povinnosť obstarávateľa postupovať v zmysle ustanovení zákona o ochrane utajovaných skutočností“;

súd prvého stupňa sa však už v odôvodnení Napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal relevantnými otázkami:

- a) **či FRSR ako verejný obstarávateľ malo povinnosti podľa ZOUS**, konkrétne povinnosti, ako sú vymedzené v § 6 ods. 2 až ods. 9 ZOUS, na plnenie ktorých FRSR používalo a používa osobitné bezpečnostné opatrenia, podrobne popísané v Prílohe č. 1 k podaniu FRSR pre UVO, č.: FR-V-6/2018-BA zo dňa 12.11.2018 (zv. 20, č.l. **7085**) na stranách 18 až 20 (č.l. **7102 – 7104**); ako aj
- b) **či v dôsledku týchto povinností boli alebo neboli splnené podmienky pre aplikovanie výnimky** podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015.

2.7 Súd prvého stupňa tak v Napadnutom rozsudku stanovil kritérium (vychádzajúc zo stanoviska UVO), však následne toto kritérium vôbec nepoužil – neposudzoval, či toto kritérium bolo alebo nebolo naplnené, jednoducho toto kritérium **d'alej ignoroval**.

2.8 V skutkovej vete Napadnutého rozsudku súd prvého stupňa ďalej uvádza – vo väzbe na uzavretie „Čiastkovej zmluvy o dielo a čiastkovej licenčnej zmluvy zaevidovanej ako utajovaná písomnosť pod číslom FR-V-85/2014, ktorá bola podpísaná dňa 29.10.2014“, ako aj Dodatky č. 1 – č. 7 k tejto zmluvy, na podklade ktorých spoločnosť Allexis s.r.o. dodala FRSR informačný systém Virtuálna registračná pokladnica – že FRSR uzavrelo túto zmluvu a dodatky, „hoci Ing. František Imrecze bol spoločnosťou Logica Slovakia s.r.o. už 29.01.2013 informovaný o ich prototype informačného systému Virtuálna registračná pokladnica“. **Takto formulovaný skutkový záver však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.**

- 2.9 Z výpovede svedka Ota Pšenáka, ani z iných vykonaných dôkazov, nevyplýva existencia hotového alebo funkčného „prototypu“ systému Virtuálna registračná pokladnica v technologickom zmysle. Naopak, zo strany spoločnosti Logica Slovakia s.r.o. išlo len o obchodnú prezentáciu ideového návrhu, resp. demonštračného konceptu riešenia, ktorý nebol vôbec spôsobilý na okamžitú implementáciu, ani na použitie v praxi.
- 2.10 Použitím pojmu „prototyp“ v skutkovej vete súd prvého stupňa bez existencie relevantných odborných alebo znaleckých dôkazov nadhodnocuje technologickú úroveň tzv. riešenia Ota Pšenáka a prisudzuje mu kvalitatívny význam, ktorý z vykonaného dokazovania rozhodne nevyplýva.
- 2.11 Takto konštruovaný a neopodstatnený skutkový záver následne súdu prvého stupňa slúži ako východisko pre ďalšie úvahy o údajnej účelovosti postupu FRSR pri obstaraní systému Virtuálna registračná pokladnica od spoločnosti Allexis s.r.o., keď súd prvého stupňa z domnej a nepreukázanej existencie „alternatívneho riešenia“ vyvodzuje záver, že zvolený postup obstarania softvérového riešenia pre informačný systém Virtuálna registračná pokladnica od spoločnosti Allexis s.r.o. nebol dôvodný, resp. že bolo možné a FRSR malo postupovať iným spôsobom. Týmto spôsobom súd prvého stupňa vytvára umelý a dôkazmi nepodložený most medzi obchodnou prezentáciou ideového návrhu a hodnotením zákonnosti a dôvodnosti následného postupu FRSR.

3. K absencii návodu v konaní obžalovaného

- 3.1 Podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je *účastníkom na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca)*.
- 3.2 Návod ako forma účasti predstavuje **kvalitatívne najintenzívnejší zásah do sféry rozhodovania inej osoby**, keďže ide o aktívne a cielene pôsobiace konanie smerujúce k vyvolaniu rozhodnutia spáchať konkrétny trestný čin.
- 3.3 **Návod musí byť adresný, konkrétny, individualizovaný a zameraný na spáchanie určitého trestného činu**, pričom **musí byť preukázané, že navádzaná osoba konala práve v dôsledku tohto navádzania**.
- 3.4 Ako uviedol Najvyšší súd SR v uznesení, sp. zn. 4Tdo/3/2024, **„na naplnenie úmyselného zavinenia pri jednotlivých formách účasti je potrebné, aby aspoň nepriamy úmysel účastníka pokrýval skutkové okolnosti, ktoré individualizujú trestný čin, ku ktorému sa účastníctvo viaže. Účastníctvo predpokladá úmysel smerujúci k účasti vo forme organizátorstva, návodu, objednávateľstva alebo pomoci na konkrétnom úmyselnom trestnom čine**“, pričom **„čín musí byť konkretizovaný individuálnymi rysmi, nielen znakmi skutkovej podstaty**“, a zároveň **„návod musí smerovať voči určitej osobe, ale tiež k individuálne určitému trestnému činu**“.
- 3.5 **Zodpovednosť za návod nemožno zakladať na domnienkach, nepriamych logických úvahách alebo spätných konštrukciách vychádzajúcich z následku**. Ak existuje viacero rozumných vysvetlení správania navádzanej (údajne navádzanej) osoby, **návod nemožno považovať za preukázaný**.
- 3.6 Pre naplnenie znakov návodu **musí byť preukázané kto, koho, k čomu, akým spôsobom a s akým úmyslom navádzal**, pričom **nestačí samotná existencia následného protiprávneho konania inej osoby**.

3.7 Z uvedeného vyplýva, že kľúčové znaky návodu sú nasledovné:

- a) **Úmysel návodcu:** Návodca musí konať úmyselne. To znamená, že musí chcieť, aby iná osoba (páchateľ) spáchala konkrétny trestný čin, a musí svojím konaním (navádzaním) na túto osobu pôsobiť; postačí aj úmysel nepriamy, v takom prípade návodca musí byť uzrozumený s tým, že svojím konaním môže u iného vzbudiť rozhodnutie spáchať konkrétny trestný čin, a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzrozumený. Rozhodne však nepostačuje len všeobecný záujem na určitom výsledku; z takéhoto záujmu nie je možné usudzovať na návod.
- b) **Vzbudenie rozhodnutia u páchatel'a:** Konanie návodcu musí u páchatel'a vzbudiť rozhodnutie spáchať konkrétny trestný čin.
- c) **Príčinná súvislosť:** Medzi konaním návodcu a rozhodnutím páchatel'a spáchať trestný čin, ako aj samotným spáchaním trestného činu (alebo jeho pokusom), musí byť príčinná súvislosť.

3.8 Samotná skutočnosť, že určitá osoba mala záujem na určitom výsledku, ešte neznamená, že navádzala inú osobu na spáchanie trestného činu. Tento záver má mimoriadny význam v prípadoch, kde je údajný páchatel' podnikateľom alebo dodávateľom riešení pre verejný sektor, keďže **samotný obchodný záujem alebo snaha presadiť vlastný produkt nie je a nemôže byť stotožňovaná s národom na porušenie zákona / spáchanie trestnej činnosti.**

3.9 Uvedené judikatúrne závery a východiská majú priamu a zásadnú relevanciu pre posudzovanú vec obžalovaného.

3.10 Zo žiadnej svedeckej výpovede vykonanej na hlavnom pojednávaní, vrátane výpovedí Františka Imreczeho (výpovede z prípravného konania), Daniela Čecha, Kornélie Černej ani Ľudmily Kmecovej, **nevyplyva**, že by obžalovaný kohokoľvek úmyselne navádzal na porušenie ZVO-2006 / ZVO-2015 alebo:

- a) na uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o.; alebo
- b) na uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 pri následnom obstaraní SLA služieb od spoločnosti Allexis s.r.o. na podporu prevádzky dodaných informačných systémov.

3.11 Naopak, z výpovede Františka Imreczeho z prípravného konania, čítanej na hlavnom pojednávaní (zv. 1, č.l. **342**) jednoznačne vyplýva, že predmetom stretnutí obžalovaného s Františkom Imreczem a Danielom Čechom v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu bola výlučne **funkcionalita** ponúkaných informačných systémov a ich **potenciálny prínos** pre Finančnú správu (č.l. **344**). **František Imrecze vôbec nevypovedal, že by obžalovaný navrhoval, požadoval, presviedčal alebo naliehal, aby Finančná správa postupovala v rozpore so ZVO-2006 alebo aby uplatnila / protiprávne (nedôvodne) uplatnila výnimku podľa § 1 ods. 2 písm. a) tohto zákona.** Naopak, František Imrecze výslovne uviedol, že rozhodnutie o použití výnimky bolo jeho vlastným rozhodnutím ako prezidenta Finančnej správy (viď bod 6.6, písm. c) tohto odôvodnenia odvolania nižšie – odpoveď Františka Imreczeho na poslednú citovanú otázku vyšetrovateľa), prijatým po interných odborných posúdeniach a po komunikácii s UVO, na podklade stanoviska UVO, daného podpredsedom Andrejom Holákom.

Obhajoba v tejto súvislosti ďalej poukazuje na nasledovnú časť výpovede Františka Imreczeho: „*Tak ako som už uviedol, mne tieto riešenia prezentované firmou Allexis pripadali ako zmysluplné a **presadzoval som ich kontrahovanie, resp. ich následné nasadenie vo FS.***“ (č.l. 345). Táto výpoveď Františka Imreczeho neposkytuje **žiadnen priestor na úvahy o akomkoľvek navádzaní zo strany obžalovaného**; rozhodnutie obstaráť informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. bolo **rozhodnutím Františka Imreczeho**, jeho slobodným rozhodnutím.

Pokiaľ aj František Imrecze doplnil, že „*takisto považujem za dôležité a úprimné povedať, že dôvodom, prečo som tieto systémy presadzoval, bol aj môj dlhoročný kamarátsky vzťah s Michalom Suchobom*“, ani táto časť výpovede neposkytuje podklad pre záver o akomkoľvek navádzaní zo strany obžalovaného; svedok František Imrecze hovoril len o svojej vlastnej, vnútornej motivácii, nie o akomkoľvek navádzaní alebo vplyve zo strany obžalovaného. **Trestná činnosť musí byť hodnoverne, nad všetky pochybnosti preukázaná vykonaným dokazovaním, nie je možné ju (len) prezumovať, alebo vyvodzovať z výpovede, ktorá priamo žiadnu trestnú činnosť nepopisuje.**

Obhajoba v tejto súvislosti poukazuje aj na **logický skok a záver súdu prvého stupňa, nevyplyvajúci z dokazovania, resp. vychádzajúci z nesprávneho vyhodnotenia (nahodnotenia) dôkazov**, pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení Napadnutého rozsudku uvádza:

- a) „*Z vykonaného dokazovania pre súd vyplynulo, že predmetné zmluvy boli uzatvorené so spoločnosťou Allexis, s.r.o. najmä preto, že osoba obžalovaného bola **v priateľskom vzťahu** s prezidentom FS a obžalovaný osobne vplýval tak na prezidenta FS, ako aj na svedka Ing. Daniela Čecha ...*“ (str. 58);
- b) „**Nemožno opomenúť priateľský vzťah** medzi Ing. Františkom Imreczem a Ing. PhDr. Michalom Suchobom, ktorý indikoval konflikt záujmu, pričom svedok sa úplne jednoznačne vyjadril v tom smere, že riešenia a dodanie informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. presadzoval z titulu ich priateľského vzťahu.“ (str. 62);
- c) „*Svedok Ing. Imrecze v tomto smere potvrdil, že **uprednostnenie spoločnosti obžalovaného vyplývalo z ich priateľského vzťahu**, a aj tento fakt sám o sebe narúša aspekt transparentnosti a objektivity pri výbere dodávateľa, keďže štatutár štátneho orgánu by nemal pri verejných záležitostiach uprednostňovať osobné záujmy.*“ (str. 63 – 64);
- d) „**Prednosť a výhodnejšie podmienky sa v tomto posudzovanom prípade navzájom prelínali** a súd ich v prípade spoločnosti obžalovaného videl najmä v tom, že po tom, ako obžalovaný prezentoval možné riešenie slúžiace na zavedenie nových postupov v rámci daňovej a colnej kontroly na FS, z titulu priateľského vzťahu s prezidentom FS, ale aj prostredníctvom nedôvodných peňažných a vecných plnení docielil, že jeho spoločnosť Allexis s.r.o. bola uprednostnená a zvýhodnená tým, že nedošlo k vyhláseniu verejného obstarávania.“ (str. 76).

Ak aj zo svedeckej výpovede Františka Imreczeho vyplýva, že riešenia od spoločnosti Allexis s.r.o. uprednostnil / presadzoval z dôvodu priateľského, alebo „*dlhoročného kamarátskeho vzťahu*“ s obžalovaným, **bez preukázania aktívneho konania obžalovaného**, využívajúc tento

priateľský vzťah, nemožno vo vzťahu k obžalovanému robiť záver o presvedčení Františka Imreczeho, **alebo o navádzaní** Františka Imreczeho na postup, ktorý František Imrecze zvolil.

Ak aj František Imrecze konal pod prizmou priateľského vzťahu, bez preukázania aktívneho využitia tohto priateľského vzťahu zo strany obžalovaného nie je možné vo vzťahu k obžalovanému robiť skutkový ani právny záver o presvedčení alebo navádzaní, ani mu pripisovať trestnoprávnu zodpovednosť za rozhodnutie, ktoré František Imrecze prijal z vlastnej iniciatívy, vychádzajúc zo svojho subjektívneho vnímania vzťahu s obžalovaným ako vzťahu priateľského.

Aj keby bolo konanie Františka Imreczeho možné hodnotiť ako eticky problematické alebo manažérsky nevhodné, samo o sebe to nemôže zakladať trestnoprávnu zodpovednosť tretej osoby bez preukázania jej aktívneho a kauzálneho pôsobenia.

Napokon, vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný Františkovi Imreczemu alebo Danielovi Čechovi dal akékoľvek „nedôvodné peňažné alebo vecné plnenia“ pred dodaním informačných systémov spoločnosťou Allexis s.r.o. pre FRSR, ani že by im takéto plnenia pred dodaním sľúbil, preto je absolútne nedôvodný záver, že prostredníctvom takýchto nedôvodných plnení mal obžalovaný zabezpečiť prednosť alebo výhodnejšie podmienky pre spoločnosť Allexis s.r.o. v súvislosti s dodaním informačných systémov pre FRSR. Súd prvého stupňa robí nesprávny úsudok *post hoc, ergo propter hoc*.

- 3.12 Daniel Čech vo svojej svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní (zv. 19, č.l. **6661**) síce vypovedal, že obžalovaný – po tom, čo mu mala byť poskytnutá informácia o spôsobe obstarania Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX – chcel, aby sa pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. použil utajovaný (vyhradený) režim, t.j. aby sa chránili utajované skutočnosti a citlivé údaje. Obžalovaný popiera túto časť výpovede Daniela Čecha; čo je však podstatné, **ani z výpovede Daniela Čecha nijako nevyplýva, že by obžalovaný chcel, presadzoval alebo navádzal na uplatnenie výnimky z verejného obstarávania.**

- 3.13 Naopak, Daniel Čech v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní odpovedal nasledovne na otázky obžalovaného:

Obžalovaný: *Kľúčová otázka. Kto prosím rozhodol o použití výnimky pri obstarávaní KVDPH?*
Daniel Čech: *Finančná správa mala iba jedného jediného štatutára a to je František Imrecze, nikto iný*

Obžalovaný: *Kto rozhodol o použití výnimky pri obstarávaní Alladin CDK?*
Daniel Čech: *Opätovne rovnaká odpoveď – jediným štatutárom finančnej správy bol prezident Imrecze.*

(č.l. **6688**).

Z výpovede Daniela Čecha je zrejmé, že **o použití výnimky zo ZVO-2006** pri obstaraní informačného systému ALLADIN Komplexný manažment daňových a colných kontrol **rozhodol František Imrecze, bez akéhokoľvek navádzania, akejkol'vek ingerencie zo strany obžalovaného.**

- 3.14 Len pre úplnosť, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, (aj) uplatnenie utajovaného režimu, v stupni utajenia „vyhradené“, pri obstaraní zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o., bolo rozhodnutím

Františka Imreczeho, bez toho, aby bolo preukázané, že by obžalovaný navádzal Františka Imreczeho, Daniela Čecha, alebo akúkoľvek inú osobu z prostredia Finančnej správy, na uplatnenie utajovaného režimu.

Finančná správa, rozhodnutím Františka Imreczeho, **obstarala informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. v utajenom režime, podľa vzoru, ako Finančná správa už skôr obstala, v utajenom režime, systém Kontrolný výkaz DPH od spoločnosti LYNX** (k tomu vid' bod 6.6 tohto odôvodnenia odvolania nižšie), **bez toho, aby o tom obžalovaný vedel, navádzal na tento postup alebo kohokoľvek ovplyvňoval.**

3.15 Celá konštrukcia prvostupňového súdu o návode zo strany obžalovaného stojí:

- a) na **zamieňaní**:
 - (i) **výnimky** podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO (neuplatnenie postupov verejného obstarávania); a
 - (ii) **uplatnení utajovaného (vyhradeného) režimu** podľa ZOUS (režim utajovaných skutočností);
- b) **neopodstatnených domnienkach**: ak aj obžalovaný chcel, aby sa uplatnil utajovaný (vyhradený) režim, čo však obžalovaný popiera, nemožno z tohorobiť záver, že by obžalovaný Františka Imreczeho / Daniela Čecha navádzal na uplatnenie utajovaného (vyhradeného) režimu, a už vôbec nie na uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006; ako aj
- c) **neprípustných logických skokoch**: uplatnenie utajovaného (vyhradeného) režimu podľa ZOUS nie je uplatnením výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006).

3.16 Uplatnenie utajovaného (vyhradeného) režimu podľa ZOUS predstavuje **odlišný právny inštitút**, ktorý nemožno zamieňať s výnimkou podľa ZVO-2006, a už vôbec z neho nemožno bez ďalšieho vyvodzovať úmysel navádzať na porušenie ZVO-2006 a/alebo na dojednanie prednosti pre spoločnosť Allexis s.r.o. na úkor akéhokoľvek iného súťažiteľa.

3.17 Pokiaľ **zo svedeckých výpovedí Františka Imreczeho** z prípravného konania, ani **zo svedeckej výpovede Daniela Čecha** na hlavnom pojednávaní **nevyplýva**:

- a) že by predmetom rozhovorov medzi obžalovaným na jednej strane a Františkom Imreczem a Danielom Čechom na strane druhej bolo uplatnenie výnimky z verejného obstarávania (neoprávnené uplatnenie výnimky z verejného obstarávania); alebo
- b) že by sa František Imrecze rozhodol – práve v dôsledku konania obžalovaného, že Finančná správa obstará informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. a/alebo následne služby ich SLA podpory v rozpore so ZVO-2006 a/alebo ZVO-2015, príp. že spoločnosti Allexis s.r.o. bude poskytnutá prednosť alebo výhodnejšie podmienky na úkor iných subjektov;

v konaní obžalovaného **nebol naplnený ani preukázaný žiaden z kľúčových znakov návodu**, ako sú vymedzené v bode 3.7 vyššie.

- 3.18 Je preto neopodstatnený záver súdu prvého stupňa, vyslovený v odôvodnení Napadnutého rozsudku (str. 60), že:

„Súd má totiž za to, že práve podnet, či presvedčanie na spôsob postupu obstarania zo strany obžalovaného je podstatnou skutočnosťou, od ktorej je možné odvodiť aj právnu kvalifikáciu jeho konania, čomu sa súd však bude venovať v ďalšej časti rozsudku.“

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní **nebolo preukázané**, že by od obžalovaného smeroval podnet, ani že by obžalovaný presviedčal Františka Imreczeho, Daniela Čecha alebo akúkoľvek inú osobu z prostredia Finančnej správy na konkrétny „spôsob postupu obstarania“. Zo svedeckých výpovedí Františka Imreczeho ani Daniela Čecha nevyplýva, že by predmetom ich rozhovorov s obžalovaným bolo uplatnenie výnimky z postupov verejného obstarávania podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní, a **už vôbec nie, že by ich obžalovaný na uplatnenie tejto výnimky presviedčal alebo k nej navádzal**.

- 3.19 Svedecké výpovede Kornélie Černej a Ľudmily Kmecovej jednoznačne potvrdzujú, že otázka možnosti uplatnenia výnimky z postupov verejného obstarávania bola interne riešená na Finančnej správe, v rámci jej riadiacej a odbornej štruktúry, na podnet prezidenta Františka Imreczeho, rozhodne nie na podnet obžalovaného a **bez akejkoľvek ingerencie obžalovaného**. Tieto výpovede vylučujú existenciu akéhokoľvek externého návodu zo strany obžalovaného a potvrdzujú, že rozhodovací proces o výnimke bol výsledkom interných odborných úvah a postupov.
- 3.20 Záver prvostupňového súdu o naplnení znakov návodu v konaní obžalovaného je tak založený na neprípustnej zámene právnych inštitútov (výnimka z verejného obstarávania / uplatnenie utajovaného (vyhradeného) režimu), na domnienkach a na logických skokoch, ktorými **prvostupňový súd neprípustne nahradil dôkaznú povinnosť obžaloby vlastnou skutkovou konštrukciou, nemajúcou oporu vo vykonanom dokazovaní**. Takýto postup je v rozpore nielen s § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ale aj so zásadou *in dubio pro reo* a s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej trestnú zodpovednosť za návod možno založiť len na preukázaní konkrétneho, adresného a kauzálneho navádzania bez rozumných pochybností, čo sa v tejto veci nestalo.
- 3.21 **Pokiaľ prvostupňový súd napriek absencii akéhokoľvek dôkazu o adresnom a konkrétnom navádzaní, pri ktorom by bolo preukázané, že rozhodnutie údajne navádzanej osoby (Františka Imreczeho / Daniela Čecha) konať (údajne) protiprávne bolo vyvolané práve takýmto navádzaním obžalovaného, uzavrel, že obžalovaný sa dopustil účasti na trestnom čine formou návodu, ide o záver založený výlučne na domnienkach, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku a k porušeniu zásady in dubio pro reo.**
- 3.22 Machinácie pri verejnom obstarávaní, ako aj návod zo strany obžalovaného na machinácie pri verejnom obstarávaní vylučuje tiež svedecká výpoveď svedka Daniela Čecha, reprodukováná v odôvodnení Napadnutého rozsudku, ktorý uviedol:

„Svedok nemá žiadnu informáciu, že by niekto z účastníkov porady vedenia FS namietal použitie výnimky z verejného obstarávania pri dodaní informačných systémoch spoločnosťou Alexis s.r.o. Podpisy na krycom liste, tzv. košielke, znamenajú súhlas podpísaného s pripojeným dokumentom. Takýto súhlas vyslovil aj svedok. O použití výnimky s dodaním KVDPH ako aj ALLADIN ako jediný štatutárny zástupca FS rozhodol František Imrecze. Spoločnosť Alexis s.r.o. v danom čase jediná bola schopná dodať systémy ako ALLADIN,

pretože žiadna iná spoločnosť nemala vedomosť o tom, aké je zadanie. FS sama nevedela v tom čase zadanie na takéto systémy vyhotoviť. Následne svedok upresnil, že „vzhľadom na to, že jediný, kto o tom vedel, že takéto systémy finančná správa pripravuje bol Allexis s.r.o., tak tým pádom logicky z toho vyplýva, že jediný, kto to mohol dodať bol Allexis s.r.o. Ako ak sa ma pýtate, že či keby sme vyhodili verejnú súťaž a prihlásilo sa do toho desiatky firiem, na takúto hypotetickú otázku neviem odpovedať, lebo neviem, koľko firiem by sa prihlásilo, ale v tom čase, keďže jediný kto, aby ste ma správne pochopili, že ja som netvrdil, že jediný, kto takéto niečo vie dodať je Allexis s.r.o. To by som nikdy nepovedal. Nemám na to ani oprávnenie, ani nič podobné, také informácie mám, v tom čase, keďže jediný kto o tom projekte vedel a kto ho pripravoval bol Allexis, s.r.o. takže jasné, že to podpísal Allexis“. (citované podľa odôvodnenia Napadnutého rozsudku, str. 21).

- 3.23 Svedecká výpoveď Daniela Čecha vysvetľuje **faktickú exkluzivitu spoločnosti Allexis s.r.o. technicky, nie korupčne** – Finančná správa sa nevedela spracovať zadanie na dodanie informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o., hoci išlo nielen o inovatívne, prospešné, ale práve v danom čase potrebné riešenia – na riešenie katastrofálnej situácie vo verejných financiách a na Finančnej správe v čase nástupu Františka Imreczeho na post prezidenta Finančnej správy (ako bolo potvrdené svedeckými výpoveďami Františka Imreczeho, Daniela Čecha, Lenky Wittenbergerovej a ďalších).
- 3.24 To, že informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. boli potrebné, prospešné a potrebám Finančnej správy vyhovujúce riešenia potvrdzuje tiež fakt, že všetky sú do súčasnosti využívané Finančnou správou, ako vyplýva z obhajobou predkladaných Výročných správ o činnosti Finančnej správy za roky 2019 – 2024.
- 3.25 Súd prvého stupňa v odôvodnení Napadnutého rozsudku ďalej poukazuje na výpoveď svedkyne Jany Rovčaninovej z prípravného konania (zv. 3, č.l. **1106**), čítanú na hlavnom pojednávaní, ktorá okrem iného uviedla, že jej obžalovaný mal povedať, že ponuka pre FRSR musí byť spracovaná „v perfektnom stave“, nakoľko spoločnosť Allexis s.r.o. bude dodávať informačný systém pre Finančnú správu, resp. že to má „dohodnuté“ (č.l. **1109**).
- 3.26 Súd prvého stupňa však v Napadnutom rozsudku úplne opomenul argumentáciu obhajoby, ktorá bola súdu výslovne a včas predložená, a to najmä v stanovisku obhajoby k svedeckým výpoveďiam (zv. 21, č.l. **7283**), v ktorom obhajoba v bode 1.6 (č.l. **7291**) uviedla, že **predmetné vyjadrenie obžalovaného je potrebné chápať ako bežné manažérske a motivačné vyjadrenie, s cieľom motivovať konateľku spoločnosti Allexis s.r.o., ako aj jej prostredníctvom celý tím spoločnosti, k čo možno najlepšiemu výkonu pri príprave ponuky, a nie ako opis reálneho dojednania alebo návodu k trestnej činnosti**.
- 3.27 Výpoveď svedkyne Jany Rovčaninovej z prípravného konania objektívne pripúšťala najmenej dve rozumné interpretácie – jednak interpretáciu, ktorú bez ďalšieho prijal súd prvého stupňa, a jednak interpretáciu obhajoby, ktorá bola konzistentná, logická a vnútorne neprotirečivá. **Za tejto situácie bol súd prvého stupňa povinný sa s obhajobnou interpretáciou výslovne vysporiadať a v prípade pretrvávajúcich pochybností aplikovať zásadu in dubio pro reo**. Súd prvého stupňa tak však neučinil a bez akéhokoľvek odôvodnenia (a neprípustne) uprednostnil pre obžalovaného nepriaznivejší výklad dôkazu.
- 3.28 Obhajoba zároveň poukazuje na skutočnosť, že samotná svedkyňa Jana Rovčaninová v inom trestnom konaní (v kmeňovej trestnej veci obžalovaného Ing. Jozefa Brhela a spol., vedenej toho

času pred Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. 7T/1/2022) pri výsluchu na hlavnom pojednávaní výslovne uviedla, že **dané vyjadrenia obžalovaného vnímala len ako motivačné frázy, ktoré nepovažovala za pravdivé a neprisievala im faktický význam, a ktoré obžalovaný bežne používal** (viď zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 4. – 5. 12. 2024), citácia:

*„... chcem dodať, že ja som v svojom skutku priznala k tomu, že som dopredu vedela, že bola dohodnutá zmluva medzi firmou Allexis a Finančným riaditeľstvom, **v skutočnosti som o tom vedela až, keď mi bolo povedané zamestnancami právneho oddelenia na Finančnej správe a na oddelení bezpečnosti, že zmluva bude uzavretá.** Bola som presvedčená o tom, že verejné obstarávanie prebehlo a boli sme vybraní ako kandidáti. **Chcem ešte doplniť, že Michal Suchoba vždy, keď sa podávali ponuky do verejných obstarávaní hovoril, že on to vybaví, že to má dohodnuté, nakoľko to podľa mňa nebola pravda, brala som to ako motivačnú vetu, ktorú vždy použil.** Mne, jednoducho povedané, všetci tvrdili, že verejné obstarávanie prebehlo. ...“).*

Dôkaz: Zápisnica o hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom, sp. zn. 7T/1/2022, zo dní 04.-05.12.2024.

- 3.29 Obhajoba si je plne vedomá, že výpoveď Jany Rovčaninovej na hlavnom pojednávaní v inom trestnom konaní nie je procesne použiteľná ako výpoveď v tejto trestnej veci obžalovaného. Obhajoba však žiada oboznámiť zápisnicu z hlavného pojednávania zo dní 04.-05.12.2024 v kmeňovej trestnej veci, vedenej pred Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. 7T/1/2022, na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pri prejednaní odvolania proti Napadnutému rozsudku, na demonštráciu toho, že **obhajobná interpretácia výpovede svedkyne Jany Rovčaninovej nepredstavuje účelovú alebo dodatočne konštruovanú obranu, ale je reálnou a racionálnou interpretáciou, ktorú potvrdila aj Jana Rovčaninová pri vysvetlení toho, ako sama vyjadrenia obžalovaného v skutočnosti vnímala.**
- 3.30 Za tejto situácie bol skutočne jediným náležitým a zákonným postupom súdu prvého stupňa postup v súlade so zásadou ***in dubio pro reo***. Keďže súd prvého stupňa túto zásadu nerešpektoval, zaťažil Napadnutý rozsudok podstatnou chybou v hodnotení dôkazov, ktorá vylučuje záver o existencii návodu zo strany obžalovaného k spáchaniu trestného činu.
- 3.31 Obhajoba sa záverom vyjadruje k stretnutiam obžalovaného s Františkom Imreczem a Danielom Čechom v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu, ktoré sú v Napadnutom rozsudku implicitne prezentované ako okolnosť svedčiaca o neštandardnosti či konšpiračnom charaktere ich vzájomných kontaktov. Takýto pohľad však neobstojí v konfrontácii s vykonaným dokazovaním, a ani s odbornými a profesijnými skúsenosťami jednotlivých osôb.
- 3.32 Obhajoba v prvom rade poukazuje na kariéru Františka Imreczeho a Daniela Čecha pred ich nástupom na Finančnú správu:
- a) František Imrecze mal pred nástupom na post prezidenta Finančnej správy za sebou manažérsku kariéru v oblasti informačných technológií a telekomunikačného sektora – bol obchodným riaditeľom T-Mobile Slovensko, následne bol obchodným riaditeľom a neskôr generálnym riaditeľom SAP Slovensko.

Dôkaz: napr. https://sk.wikipedia.org/wiki/František_Imrecze

Napriek skúsenostiam v rámci obchodných, marketingových a iných súvisiacich aktivít zo svojich predchádzajúcich pôsobísk však František Imrecze v čase nástupu na Finančnú správu mal prakticky nulové skúsenosti s daňovou agendou, s colnou agendou, s vnútornými procesmi Finančnej správy, a (najmä) informačnými systémami zameranými na plnenie úloh Finančnej správy.

- b) Daniel Čech pred nástupom do funkcie na Finančnej správe pôsobil v súkromnom sektore, v oblasti obchodu (podľa vedomostí obžalovaného sa venoval dovozu čínskeho tovaru).

Dôkaz: napr. <https://www.itapa.sk/spikri/daniel-cech/>

Ani u Daniela Čecha nemožno hovoriť o akejkoľvek predchádzajúcej odbornej praxi v oblasti daňovej alebo colnej agendy, príp. v oblasti informačných systémov slúžiacich na plnenie úloh Finančnej správy.

- 3.33 Naopak, obžalovaný disponoval už pred nástupom Františka Imreczeho a Daniela Čecha do vedúcich funkcií na Finančnej správe rozsiahlymi odbornými skúsenosťami v oblasti informačných systémov daňovej správy, a to vďaka dlhoročnej spolupráci spoločnosti Allexis s.r.o., resp. jej právneho predchodcu Centire s.r.o. – už od roku 2002, s Daňovým riaditeľstvom SR a Colným riaditeľstvom SR (oba orgány predchodcovia FRSR).
- 3.34 Obhajoba v konaní pred súdom prvého stupňa predložila rozsiahlu listinnú dokumentáciu preukazujúcu túto spoluprácu (analytické, koncepčné a odborné materiály), na ktorú súd prvého stupňa v odôvodnení Napadnutého rozsudku síce poukazuje (str. 72), ktorú však „odmietol založiť do spisu“ a ktorej obsahový význam pre posúdenie charakteru stretnutí v Limbachu nijako nehodnotí.
- 3.35 V tomto kontexte je potrebné stretnutia obžalovaného s Františkom Imreczem a Danielom Čechom v Limbachu vnímať predovšetkým ako odborné konzultácie, ktoré reflektovali objektívny stav veci – absenciu detailnej znalosti daňovej a colnej agendy, ako aj špecializovaných informačných systémov na strane nového vedenia Finančnej správy.
- 3.36 Motivácia obžalovaného bola jednoduchá a pochopiteľná – ako pôvodca unikátnych, inovatívnych riešení mal prirodzene záujem o ich dodanie Finančnej správe. Bolo však potrebné Františkovi Imreczemu a Danielovi Čechovi vysvetliť základné súvislosti. Výpoveď Františka Imreczeho z prípravného konania jednoznačne potvrdzuje práve tento účel stretnutí v Limbachu („... *Následne sme detailne diskutovali funkcionality týchto riešení a ich potenciálny prínos pre FS, primárne v trojici, a to v zostave Michal Suchoba, Daniel Čech a ja. Tieto stretnutia prebiehali predovšetkým v dome Michala Suchobu v Limbachu. ...*“, zv. 1, č.l. **344 – 345**).
- 3.37 Súd prvého stupňa stretnutia obžalovaného s Františkom Imreczem a Danielom Čechom nedôvodne dramatizuje.
- 3.38 **Samotné stretnutia**, hoci aj na súkromnej pôde – mimo administratívnych priestorov Finančnej správy, pokiaľ však bol daný **zákonný dôvod pre uplatnenie výnimky** z postupov verejného obstarávania, čo v prípade obstarania informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. **splnené bolo** – vid' čl. 4. tohto odôvodnenia odvolania nižšie, **nezakladajú a nemôžu zakladať porušenie zákona o verejnom obstarávaní** (veď zákon o verejnom obstarávaní sa vôbec neaplikoval, tak nemohlo dôjsť k jeho porušeniu), a **ani žiadnu trestnoprávnú zodpovednosť**.

3.39 Nie je prekvapujúce, že vedúci predstavitelia Finančnej správy (František Imrecze, Daniel Čech) nechceli viesť v administratívnych priestoroch Finančnej správy pravidelné a opakované stretnutia s potenciálnym dodávateľom, na ktorých im táto osoba vysvetľovala:

- a) výsledky početných projektov realizovaných pre Daňové riaditeľstvo SR / Colné riaditeľstvo SR spoločnosťami v tom čase vlastnenými obžalovaným (ako je popísané v bode 3.33 vyššie, a vyplýva z rozsiahlej dokumentácie predloženej obhajobou súdu prvého stupňa), najmä:
 - (i) procesné modely a funkčné modely na Finančnej správe, predovšetkým pri správe daní a ciel, ako aj pri boji proti daňovým podvodom a daňovým únikom;
 - (ii) motivačné systémy pre príslušníkov Finančnej správy;
- b) ako aj a neposlednom rade aj prínos ponúkaných informačných systémov pre plnenie úloh Finančnej správy, evidenciu, správu a výber daní, ako aj boj proti daňovým podvodom a daňovým únikom.

3.40 Samotná skutočnosť, že k týmto stretnutiam dochádzalo mimo administratívnych priestorov Finančnej správy, nemôže bez ďalšieho zakladať záver o ich protiprávnom alebo konšpiračnom charaktere.

Stretnutia v rodinnom dome obžalovaného navrhol František Imrecze, nakoľko v rodinnom dome obžalovaného bol na rozdiel od obydla Františka Imreczeho pokoj na rozhovory. Navyše, František Imrecze a Daniel Čech nechceli, aby im obžalovaný vysvetľoval fungovanie Finančnej správy, ako aj ponúkané softvérové riešenia pre informačné systémy v priestoroch Finančnej správy, „na očiach“ ďalšieho personálu Finančnej správy, keďže nechceli, aby bolo možné poukázať na to, že o fungovaní Finančnej správy, jej úlohách a potrebách, nemajú prakticky žiadne vedomosti.

3.41 **Zo stretnutí v Limbachu preto nemožno vyvodzovať žiadny záver o navádzaní, ovplyvňovaní alebo inom protiprávnom konaní obžalovaného.**

Naopak, v kontexte vykonaného dokazovania ide o logický a racionálny dôsledok odborného nesúladu medzi osobami, ktoré mali v rozhodnom období riadiacu zodpovednosť za Finančnú správu SR, a osobou obžalovaného, ktorá disponovala špecifickými odbornými znalosťami v oblasti informačných systémov daňovej a colnej správy.

3.42 Potrebu stretnutí v Limbachu, za účelom ako je uvedené vyššie, potvrdzuje aj svedecká výpoveď Daniela Čecha na hlavnom pojednávaní, ktorý na otázky obžalovaného odpovedal nasledovne:

Obžalovaný: Rozumiem. Máte vedomosť, že by v danom období 2012-2013 existoval nejaký iný dodávateľ na systémy ako Alladin CDK, ako spoločnosť Allexis? Na Alladin CDK iný dodávateľ ako spoločnosť Allexis?

Daniel Čech: Podľa mňa to je taká vylučujúca sa otázka, to je že keď nikto nevedel, aké je zadanie, tak ako sa mohol hľadať dodávateľ. Takže nemám takúto vedomosť ja o žiadnom dodávateľovi.

Obžalovaný: Ďakujem pekne, že ste povedali slovíčko zadanie. Mala finančná správa v danom období schopnosť, prípadne vedomosť ako takéto zadanie napísať?

Daniel Čech: Zadanie teraz na čo myslíte?

Obžalovaný: Na informačný systém Alladin CDK, prípadne ISKZ, prípadne e-Kasu, prípadne VRP.

Daniel Čech: **Určite nie.**

3.43 **Nešlo o žiadne konšpiračné stretnutia.**

Jednoducho išlo o stretnutia, na ktorých obžalovaný vysvetľoval Františkovi Imreczemu a Danielovi Čechovi, čo Finančná správa robí, aké sú procesy pri evidencii, správe a výbere daní, aké sú postupy účinného boja proti daňovým podvodom a daňovým únikom, a ako pri tom všetkom vedia byť práve informačné systémy, ktorých pôvodcom bol obžalovaný, nápomocné.

- 3.44 Obhajoba dopĺňa, že výnimka podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 bola – v čase stretnutí obžalovaného s Františkom Imreczem a Danielom Čechom v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu, len jednou z celkového počtu 39 výnimiek.

Výnimkou bolo napríklad aj uzavretie pracovnej zmluvy (§ 1 ods. 2 písm. g) ZVO-2006). Ak by sa aj prezident Finančnej správy stretával súkromne s potenciálnym zamestnancom v rodinnom dome potenciálneho zamestnanca a dojednal s ním uzavretie pracovnej zmluvy, a to dokonca takým spôsobom, že by obišiel výberové konania, nešlo by o porušenie ZVO-2006. Na uzavretie pracovnej zmluvy sa ZVO-2006 jednoducho nevzťahoval, a nemohlo tak dôjsť k jeho porušeniu, bez ohľadu na okolnosti uzavretia pracovnej zmluvy v konkrétnom prípade.

Informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o., ako aj následne SLA služby podpory ich prevádzky boli obstarané vo výnimke z postupov verejného obstarávania, v súvislosti s ich dodaním tak nedošlo a nemohlo dôjsť k porušeniu ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 k porušeniu ZVO-2015, nakoľko išlo o obstaranie zákaziek, na ktoré sa tieto zákony nevzťahovali.

- 3.45 Obhajoba na záver tejto časti namieta nasledovný záver, neodôvodnene vyslovený v odôvodnení Napadnutého rozsudku (str. 67):

„Celkovo konanie obžalovaného, ktorý konal za spoločnosť Allexis s.r.o. akoby bol on konateľom a nie Jana Rovčaninová, dotvára okolnosti spáchania činov. Obžalovaný žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo to bol on, kto v mene spoločnosti Allexis s.r.o. viedol rôzne rokovania s predstaviteľmi FS, prípadne QBSW, hoci podľa zákona nebol štatutárnym zástupcom spoločnosti a súčasne v rámci hlavných pojednávaní zvyrazňoval to, že on je inovátor.“

Súd prvého stupňa predovšetkým vôbec nezdôvodnil svoj záver, že obžalovaný „konal za spoločnosť Allexis s.r.o. akoby bol jej konateľom“. Obhajoba nemá žiadnu vedomosť o akomkoľvek dôkaze, preukazujúcom uskutočnenie akéhokoľvek právneho úkonu spoločnosti Allexis s.r.o. konaním obžalovaného, podpísanie akejkoľvek zmluvy alebo dokumentu obžalovaným za spoločnosť Allexis s.r.o. V mene spoločnosti Allexis s.r.o. konala v relevantnom období konateľka Jana Rovčaninová.

Obhajobe tak nie je zrejmé, čo súd prvého stupňa vyčíta obžalovanému, že nevysvetlil. Pokiaľ sa obžalovaný ako inovátor stretával so zástupcami Finančnej správy, neznamená to, že by konal za spoločnosť Allexis s.r.o.

Obžalovaný bol inovátorom predmetných riešení, ktoré ponúkol Finančnej správe, prostredníctvom Františka Imreczeho, pričom k ich dodaniu došlo prostredníctvom spoločnosti Allexis s.r.o. (obchodné rozhodnutie obžalovaného, bez akejkoľvek relevancie pre toto trestné konanie), na podklade zmluvných vzťahov medzi:

- a) spoločnosťou Allexis Assets Limited¹⁴, do ktorej obžalovaný vložil pre-existentné diela ako softvérové riešenia, následne dopracované, dodané, customizované a implementované do digitálnej infraštruktúry Finančnej správy;
- b) spoločnosťou ALLEXIS GROUP, a.s.¹⁵, ktorej spoločnosť Allexis Assets Limited udelila licenciu na použitie pre-existentných diel;
- c) spoločnosťou Allexis s.r.o., ktorej spoločnosť ALLEXIS GROUP, a.s. udelila sublicenciu na použitie pre-existentných diel.

K podrobnostiam viď body 8.30 a nasl. tohto odôvodnenia odvolania nižšie.

4. K uplatneniu výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní pri zákazkách od spoločnosti Allexis s.r.o.

- 4.1 Napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho záveru, že v prípade obstarania informačných systémov a následne súvisiacich SLA služieb ich prevádzkovej podpory od spoločnosti Allexis s.r.o. zo strany FRSR išlo o postup „v súvislosti s verejným obstarávaním“ v zmysle § 266 ods. 1 Trestného zákona.
- 4.2 **Tento záver je však neudržateľný**, keďže výsledky vykonaného dokazovania potvrdzujú, že tak informačné systémy, ako aj následne služby SLA podpory ich prevádzky boli od spoločnosti Allexis s.r.o. obstarané s náležitým uplatnením výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. po 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015.
- 4.3 Podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 (v znení účinnom do 17.04.2016), *tento zákon sa nevzťahuje na zákazku, pri ktorej plnení sa musia použiť osobitné bezpečnostné opatrenia alebo pri ktorej je nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie.*
- 4.4 Podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 (v znení účinnom od 18.04.2016), *tento zákon sa nevzťahuje na zákazku, súťaž návrhov alebo koncesiu, pri ktorej plnení sa musia použiť osobitné bezpečnostné opatrenia alebo pri ktorej je nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie, ak ochranu týchto bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky nie je možné zabezpečiť menej rušivými opatreniami.*

¹⁴ **Allexis Assets Limited**, so sídlom Macerata Street 17, FRN 1080 Floriana, Malta, registračné číslo: C 63805 (ďalej len „**Allexis Assets Limited**“)

¹⁵ **ALLEXIS GROUP a.s.**, so sídlom Na strži 1702/65, Nusle, 140 00 Praha 4, IČO: 019 26 390 (ďalej len „**ALLEXIS GROUP a.s.**“)

4.5 Podľa oboch právnych predpisov upravujúcich postup verejného obstarávania, pravidiel verejného obstarávania sa neuplatnia v prípade obstarania zákazky, ak sú splnené nasledovné predpoklady, pričom **postačí naplnenie ktoréhokoľvek z uvedených predpokladov samostatne:**

- a) ide o zákazku, pri plnení ktorej sa musia použiť **osobitné bezpečnostné opatrenia**;
- b) ide o zákazku, pri ktorej je **nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so ZFEU¹⁶**, pričom od 18.04.2016 sa uplatňuje doplňujúca požiadavka subsidiarity „*ak ochranu týchto bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky nie je možné zabezpečiť menej rušivými opatreniami*“.

4.6 V prípade obstarania tak informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. zo strany FRSR, ako aj v prípade obstarania SLA služieb od spoločnosti Allexis s.r.o. zo strany FRSR na podporu prevádzky dodaných informačných systémov boli splnené oba predpoklady.

4.7 Zákazky od spoločnosti Allexis s.r.o. na dodanie informačných systémov, ako aj následne na poskytovanie SLA služieb ich prevádzkovej podpory boli **zákazkami, pri ktorých plnení sa museli použiť osobitné bezpečnostné opatrenia:**

- a) Podrobné zdôvodnenie je obsiahnuté v Prílohe č. 1 tohto odôvodnenia odvolania.
- b) Obhajoba na tomto mieste stručne zdôrazňuje, že pri plnení zákaziek na vývoj, dodanie, customizáciu, implementáciu, nasadenie do prevádzky a prevádzku dodaných informačných systémov, ako aj pri plnení zákaziek na dodanie SLA služieb podpory ich prevádzky, sa museli použiť osobitné bezpečnostné opatrenia:
 - (i) **Daňové tajomstvo:** Informačné systémy nakladali s obrovským množstvom údajov tvoriacich daňové tajomstvo. **Bolo nutné chrániť integritu údajov a zabezpečiť ich pred prístupom neoprávnených osôb, vrátane uplatňovania osobitných bezpečnostných opatrení.**
 - (ii) **Utajované skutočnosti:** Dokumentácia k informačným systémom, ako aj údaje spracúvané informačnými systémami (zberané, prenášané, generované a uchovávané údaje), boli utajovanými skutočnosťami v zmysle zoznamov utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva financií SR a Finančnej správy.

Obhajoba zdôrazňuje, že sám prokurátor na poslednom hlavnom pojednávaní oboznámil Dodatok č. 3 k Zmluve č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam medzi FRSR, konajúcim prezidentom Jiřím Žežulkom, a spoločnosťou Allexis s.r.o., konajúcim konateľom Vladimírom Rovčaninom (zv. 21, č.l. 7440).

Zo Zmluvy č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o., v znení Dodatkov č. 1 až č. 3 nepochybne vyplýva, že spoločnosťou dodané informačné systémy spracúvali (zberali, prenášali, generovali a uchovávali) údaje tvoriace utajované skutočnosti, s ktorými bolo potrebné nakladať v súlade

¹⁶ Zmluva o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEU“)

s povinnosťami upravenými ZOUS, vrátane uplatňovania osobitných bezpečnostných opatrení na zabránenie prístupu neoprávnených osôb k utajovaným skutočnostiam.

- (iii) **Ochrana postupov:** Bolo tiež potrebné chrániť osobitné postupy Finančnej správy pri používaní dodaných informačných systémov (napr. pri daňových kontrolách, colných kontrolách a miestnych zisťovaniach prostredníctvom informačného systému ALLADIN Komplexný manažment daňových a colných kontrol, alebo algoritmus tvorby ochranných prvkov pre kontrolné známky prostredníctvom informačného systému Kontrolné známky, aby sa predišlo falšovaniu), vrátane uplatňovania osobitných bezpečnostných opatrení.

Osobitné bezpečnostné opatrenia, ktoré bolo (a naďalej je) nutné uplatňovať v rámci prevádzky informačných systémov, teda pri plnení zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o., sú podrobne popísané v Prílohe č. 1 k podaniu FRSR pre UVO, č.: FR-V-6/2018-BA zo dňa 12.11.2018 (zv. 20, č.l. **7085**) na stranách 18 až 20 (č.l. **7102 – 7104**).

- 4.8 Obhajoba v tejto súvislosti **dôrazne namieta nasledovný záver súdu prvého stupňa**, vyslovený v odôvodnení Napadnutého rozsudku (str. 63), ktorý je **v priamom rozpore** s § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 s § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015:

*„Pokiaľ by si nejaká časť dodaných informačných systémov skutočne vyžadovala utajenie, nič nebránilo obstarávateľovi ponechať v utajenom režime **iba túto časť** dokumentácie.“*

§ 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, a rovnako tak s účinnosťou od 18.04.2016 § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 **jasne, bez akýchkoľvek pochybností a možností alternatívneho výkladu stanovujú, že príslušný zákon o verejnom obstarávaní sa nevzťahuje na zákazku, pri ktorej plnení sa musia použiť osobitné bezpečnostné opatrenia.**

To znamená, že:

- a) „pokiaľ si nejaká časť dodaných informačných systémov skutočne vyžadovala utajenie“, čo nesporne vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania, ako je stručne popísané v bode 4.7 písm. b) tohto odôvodnenia odvolania vyššie, a zároveň podrobne zdôvodnené v Prílohe č. 1 tohto odôvodnenia odvolania;
- b) a zároveň na utajenie „prítomných“ utajovaných skutočností museli byť použité osobitné bezpečnostné opatrenia, v tomto prípade podrobne popísané v Prílohe č. 1 k podaniu FRSR pre UVO, č.: FR-V-6/2018-BA zo dňa 12.11.2018 (zv. 20, č.l. **7085**) na stranách 18 až 20 (č.l. **7102 – 7104**);

dodanie predmetných informačných systémov bolo zákazkou podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. následné dodanie SLA služieb podpory predmetných informačných systémov bolo zákazkou podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 zákazkou podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015; išlo teda o zákazky, na ktoré sa (príslušný) zákon o verejnom obstarávaní nevzťahoval.

4.9 Obhajoba tiež namieta nasledovné závery súdu prvého stupňa v Napadnutom rozsudku k utajovaným skutočnostiam / uplatneniu utajovaného režimu:

- a) „... z výpovedí ďalších svedkov, zamestnancov FR vyplýva, že následne boli ich kroky prispôsobované tak, aby sa skutočnosť, že spoločnosť Allexis s.r.o. bude dodávateľom systémov, javila ako zodpovedajúca zákonu o verejnom obstarávaní, či už ide o to, že spoločnosť Allexis s.r.o. mala v tom čase k dispozícii čiastočné riešenie, či už o vykonaný prieskum trhu, resp. štúdie uskutočniteľnosti a následne aplikáciu výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní, list podpredsedu ÚVO a **následne použitie utajeného režimu, na použitie ktorého neboli splnené zákonné podmienky.**“ (str. 60);
- b) „... súd odkazuje najmä na listinu (bez dátumu a podpisov) označenú ako príloha č. 1 k č. p. FR-V-69/2013 nazvanú ako „zdôvodnenie výnimky z pravidiel a postupov vo verejnom obstarávaní vo vzťahu k uplatneniu mimoriadnych bezpečnostných opatrení“ (č. I. 5624), ktorú vypracoval svedok Ing. Daniel Čech. Už iba z jej rozsahu a všeobecného znenia textu nemôže takéto zdôvodnenie použitia utajeného režimu obstať, nehovoriac o tom, že žiadnym konkrétnym údajom neodkazuje na zoznam utajených skutočností vo FS.“ (str. 63).

Súd prvého stupňa vôbec neposkytol vysvetlenie, prečo použitie utajeného režimu považoval za nedôvodné, že na jeho použitie „*neboli splnené zákonné podmienky*“.

Obhajoba dopĺňa, že rozhodnutia FRSR o utajení zmluvnej dokumentácie neboli nikdy spochybnené na to oprávneným orgánom (Národný bezpečnostný úrad), a stupeň utajenia bol rozhodnutím prezidenta Finančnej správy – ako vyplýva (aj) zo skutkovej vety obžaloby – zrušený dňa 03.03.2021, postupom rešpektujúcim, že **utajenie bolo legitímne**.

4.10 Zákazky od spoločnosti Allexis s.r.o. na dodanie informačných systémov, ako aj následne na poskytovanie SLA služieb ich prevádzkovej podpory boli ďalej zákazkami, pri ktorých bola **nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so ZFEU**:

- a) Podrobné zdôvodnenie je obsiahnuté v Prílohe č. 2 tohto odôvodnenia odvolania.
- b) Obhajoba na tomto mieste stručne zdôvodňuje, že z medzinárodných dokumentov, strategických dokumentov na úrovni orgánov Európskej únie, ako aj sekundárnej európskej legislatívy vyplýva – zhodne s argumentáciou poškodeného FRSR v súdnom konaní pred Správnym súdom v Bratislave proti UVO o preskúmanie zákonnosti a zrušenie Rozhodnutí UVO, sp. zn. BA-6S/91/2020 – že:
 - (i) boj proti terorizmu a potláčanie financovania terorizmu je základným bezpečnostným záujmom Slovenskej republiky;
 - (ii) špinavé peniaze sú významným zdrojom financovania terorizmu, preto aj boj proti praniu špinavých peňazí je základným bezpečnostným záujmom Slovenskej republiky;
 - (iii) daňové podvody, daňové úniky a daňová trestná činnosť sú významným zdrojom špinavých peňazí, preto aj boj proti daňovým podvodom, daňovým únikom a daňovej trestnej činnosti je základným bezpečnostným záujmom Slovenskej republiky;

- (iv) informačné systémy dodané pre FRSR spoločnosťou Allexis s.r.o. sú významným nástrojom pre boj proti daňovým podvodom, daňovým únikom a daňovej trestnej činnosti, a preto pri zákazkách na ich obstaranie, ako aj obstaranie SLA služieb ich prevádzkovej podpory bolo nevyhnutné chrániť základné bezpečnostné záujmy, v súlade s čl. 346 ods. 1 písm. a) ZFEU, podľa ktorého *žiadan členský štát nie je povinný poskytovať informácie, ktorých sprístupnenie odporuje podľa jeho názoru základným záujmom jeho bezpečnosti*.

4.11 Hoci § 1 ods. 2 písm. a) oboch zákonov o verejnom obstarávaní (tak ZVO-2006, ako aj ZVO-2015) upravuje dva samostatné dôvody pre uplatnenie výnimky z postupov verejného obstarávania, súd prvého stupňa v odôvodnení Napadnutého rozsudku tieto dôvody neprípustne zamieňa (napr. str. 44 Napadnutého rozsudku):

- a) Súd prvého stupňa sám výslovne konštatuje existenciu rozsiahleho množstva utajovaných skutočností v pôsobnosti Finančnej správy, ktoré boli a sú prítomné aj pri prevádzke informačných systémov dodaných pre FRSR spoločnosťou Allexis s.r.o., konkrétne údaje a opatrenia na potláčanie daňových a iných trestných činov, analytické a operatívne postupy, poznatkové fondy, informačno-technické prostriedky a ďalšie skutočnosti.
- b) **Existencia týchto utajovaných skutočností podľa ZOUS zakladala a zakladá povinnosť Finančnej správy používať osobitné bezpečnostné opatrenia**, ktoré Finančná správa pri prevádzke predmetných informačných systémov aj reálne používala a naďalej používa, ako je podrobne popísané v Prílohe č. 1 k podaniu FRSR pre UVO, č.: FR-V-6/2018-BA zo dňa 12.11.2018 (zv. 20, čl. **7085**) na stranách 18 až 20 (čl. **7102 – 7104**).
- c) **Súd prvého stupňa však otázku zákonnosti uplatnenia výnimky následne posudzuje výlučne z hľadiska ochrany základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so ZFEU, a to bez toho, aby sa samostatne a vecne vysporiadal s alternatívnym zákonným dôvodom výnimky spočívajúcim v nutnosti použitia osobitných bezpečnostných opatrení.**
- d) **Negatívny záver k otázke existencie základného bezpečnostného záujmu štátu potom súd nesprávne používa na popretie výnimky ako takej**, čím jeden zo zákonom výslovne ustanovených dôvodov výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákonov o verejnom obstarávaní neprípustne, v rozpore so zákonným textom neguje.
- e) **Súd prvého stupňa tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia predmetného ustanovenia zákonov o verejnom obstarávaní**, ktoré sa následne premietlo aj do nesprávneho právneho posúdenia skutku a hodnotenia viny obžalovaného.

4.12 Navyše, prvostupňový súd založil svoje závery výlučne:

- a) na Protokole UVO, v ktorom (dvojčlenná) kontrolná skupina UVO skonštatovala údajné porušenie § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 v súvislosti s obstaraním informačných systémov zo strany FRSR od spoločnosti Allexis s.r.o.;
- b) na Rozhodnutiach UVO, kde vo výroku prvostupňového rozhodnutia UVO skonštatoval údajné porušenie § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 v súvislosti s obstaraním SLA služieb zo strany FRSR od spoločnosti Allexis s.r.o. na podporu prevádzky dodaných informačných systémov, **nie však**

porušenie § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 v súvislosti s obstaraním informačných systémov zo strany FRSR od spoločnosti Allexis s.r.o.

Takýto postup je však z trestnoprávneho hľadiska **nesprávny a neprípustný**.

- 4.13 Protokol UVO **nie je správnym (administratívnym) rozhodnutím**, a teda nemá ani len potenciálnu záväznosť pre trestný súd; Protokol UVO je len nezáväzným vyjadrením právneho názoru kontrolnej skupiny UVO. Protokol UVO mohol byť (nebol však) pokladom pre prípadné vyvodenie administratívnoprávnej zodpovednosti kontrolovaného FRSR za správny delikt, uložením pokuty. Bližšie zdôvodnenie právnej povahy Protokolu UVO je podrobne popísané v podaní obhajoby zo dňa 26.08.2025 (zv. 21, č.l. **7299**), na ktoré obhajoba týmto odkazuje.
- 4.14 Rozhodnutia UVO **nie sú rozhodnutiami o predbežnej otázke** v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku, ktorými by trestný súd bol / mohol byť viazaný. Viazanosť trestného súdu rozhodnutím iného orgánu verejnej moci o otázke, ktorá priamo súvisí s naplnením znakov skutkovej podstaty trestného činu, je Trestným poriadkom vylúčená.
- 4.15 Navyše, **Rozhodnutia UVO trpia nekritickým množstvom hmotnoprávných a procesných väd, na ktoré mal prvostupňový súd** – pri skúmaní otázky, či pri obstaraní zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o. bola alebo nebola náležite uplatnená výnimka podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 – **prihliadnuť**.
- 4.16 Zhodnotenie hmotnoprávných a procesných väd Rozhodnutí UVO je obsiahnuté v čl. 7. tohto odôvodnenia odvolania.
- 4.17 **Posúdenie otázky, či proces obstarávania zákaziek zo strany FRSR od spoločnosti Allexis s.r.o. podliehal režimu ZVO-2006 / ZVO-2015 alebo bol zákonne realizovaný vo výnimke podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 / ZVO-2015, je integrálnou súčasťou rozhodovania o vine**. Ide o otázku, ktorú je povinný samostatne a nezávisle posúdiť výlučne trestný súd na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní.
- 4.18 Pokiaľ však prvostupňový súd túto povinnosť nahradil mechanickým preberaním záverov UVO, **rezignoval na vlastnú hodnotiacu činnosť v otázke viny** a neprípustne preniesol rozhodovanie o naplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu na iný orgán verejnej moci. **Takýto postup je v rozpore so zásadou zákonnosti, so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a so základnými princípmi trestného konania.**
- 4.19 **Prvostupňový súd rezignoval na vlastné, autonómne posúdenie podmienok uplatnenia výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 / ZVO-2015, čím rezignoval na posudzovanie naplnenia základného znaku skutkovej podstaty trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona, ergo na posudzovanie otázky viny, ktorej posúdenie prevzal od iného orgánu verejnej moci – UVO.**
- 4.20 Prvostupňový súd v odôvodnení Napadnutého rozsudku opakovane cituje Protokol UVO, resp. Rozhodnutia UVO, preberá ich skutkové a právne závery, a tieto závery bez ďalšieho premieta do vlastných hodnotení a záverov. Prvostupňový súd najprv reprodukuje, čo konštatoval UVO, následne z týchto konštatovaní nekriticky a mechanicky vyvodzuje, **bez akéhokoľvek vlastného hodnotenia**, že výnimka mala byť (údajne) uplatnená nezákonne, že teda išlo o verejné obstarávanie a teda je naplnený znak „v súvislosti s verejným obstarávaním“. **Chýba podstatný**

medzičlánok – vlastné posúdenie a vlastná úvaha trestného súdu o naplnení základného znaku skutkovej podstaty posudzovaného trestného činu.

4.21 Prvostupňový súd vôbec samostatne neposudzoval:

- a) potrebu osobitných bezpečnostných opatrení pri plnení zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o., teda pri dodaní, customizácii, implementácii, uvedení do prevádzky a prevádzke dodaných informačných systémov;
- b) potrebu ochrany základných bezpečnostných záujmov štátu vo väzbe na čl. 346 ZFEU, v súvislosti so zákazkami od spoločnosti Allexis s.r.o. na dodanie informačných systémov a následne SLA služieb podpory ich prevádzky.

4.22 Prvostupňový súd si v odôvodnení Napadnutého rozsudku **vôbec nepoložil kľúčovú otázku, či vôbec išlo o verejné obstarávanie, či výnimka** podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 pri zmluvách a dodatkoch uzavretých do 17.04.2016, resp. výnimka podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 pri dodatkoch uzavretých po 18.04.2016 **bola uplatnená zákonne**, z dôvodov vymedzených v zákone, teda **či vôbec bol naplnený základný znak skutkovej podstaty machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe „v súvislosti s verejným obstarávaním“ podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona.**

4.23 Prvostupňový súd sa len uspokojil s konštatovaním, že UVO uzavrel, že (údajne) došlo k porušeniu § 1 ods. 2 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní – v prípade zákaziek na obstaranie informačných systémov dokonca Protokolom UVO, ktorý ani len nie je administratívnym rozhodnutím. Z toho prvostupňový súd uzavrel, že išlo o verejné obstarávanie a konanie obžalovaného bolo návodom na machinácie pri verejnom obstarávaní a porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku. **Ide o logický skrat**, ktorý je v trestnom práve, v ktorom práve trestný súd musí autonómne hodnotiť naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty posudzovaného trestného činu, a nie preberať závery iného, administratívneho orgánu, **neprípustný**.

4.24 Nemôžu preto obstať nasledovné hodnotenia a závery súdu prvého stupňa vyslovené v odôvodnení Napadnutého rozsudku:

- a) „Z vykonaných dôkazov preto súd následne uzavrel, že zúčastnené osoby úmyselným, vzájomne koordinovaným a sofistikovaným konaním, zneužívajúc svoje odborné vedomosti aj osobné kontakty, cielene a premyslene obišli zákonné transparentné procesy upravené v zákone o verejnom obstarávaní, a to aj **nedôvodným použitím výnimky uvedenej v ustanovení § 1 ods. 2 písm. a) predmetných zákonov o verejnom obstarávaní**.“ (str. 64);
- b) „... spoločnosť Allexis s.r.o. bola uprednostnená a zvýhodnená tým, že **nedošlo k vyhláseniu verejného obstarávania, hoci toto vyhlásené malo byť**. Naopak, všetko sa robilo tak, aby sa postup bez verejného obstarávania obhájil a javil ako v súlade so zákonom, hoci tomu tak nebolo. Ide najmä o všeobecné zdôvodnenie na vykonanie obstarávania v utajenom režime, hoci zákonné dôvody na jeho utajenie neexistovali ...“ (str. 76).

Súd prvého stupňa nikde v odôvodnení Napadnutého rozsudku neposkytol vlastné hodnotenie, prečo výnimka z postupov verejného obstarávania bola (údajne) uplatnená nedôvodne. Naopak, z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že výnimka bola

uplatnená dôvodne, oprávnene, v súlade so zákonom – práve z (oboch) dôvodov upravených v § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 v § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015.

- 4.25 Posudzovanie splnenia podmienok pre uplatnenie výnimky samostatne trestným súdom, s ohľadom na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, bolo o to nástojčivejšie, že na hlavnom pojednávaní vyšlo najavo, že sám poškodený – FRSR podal a naďalej vedie súdne konanie v rámci správneho súdnictva pred Správnym súdom v Bratislave, v ktorom sa domáha preskúmania zákonnosti a zrušenia Rozhodnutí UVO. Správna žalobca FRSR bola podaná nie za prezidenta Františka Imreczeho, ale za jeho nástupkyne Lenky Wittenbergerovej, súdne konanie pokračovalo aj za jej nástupcu Jiřího Žežulku a pokračuje až do dnešných dní za súčasného prezidenta Finančnej správy Jozefa Kissa. Nielen obhajoba v tomto trestnom konaní tvrdí, že informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o., ako aj SLA služby ich prevádzkovej podpory boli zo strany FRSR obstarané s náležitým uplatnením výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 / podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015, rovnako tak do dnešných dní tvrdí poškodený – FRSR v súdnom konaní v rámci správneho súdnictva pred Správnym súdom v Bratislave, sp. zn. BA-6S/91/2020.

Súdne konanie žalobcu FRSR proti žalovanému UVO o preskúmanie zákonnosti a zrušenie Rozhodnutí UVO nie je skončené, prebieha do dnešných dní.

Dôkaz: *Potvrdenie Správneho súdu v Bratislave.*

- 4.26 Vyššie uvedené pochybenie prvostupňového súdu nie je len nesprávnym právnym posúdením, ale **rezignáciou trestného súdu na vlastnú rozhodovaciu právomoc**. To je v priamom rozpore:
- a) so zásadou nezávislosti trestného súdu;
 - b) so zásadou voľného hodnotenia dôkazov;
 - c) v neposlednom rade s § 7 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj zásadou *in dubio pro reo*.

Kedže prvostupňový súd bez ďalšieho, nekriticky prevzal skutkové a právne závery UVO, vôbec sa nevysporiadal s relevantným obsahom svedeckých výpovedí svedkov Františka Imreczeho, Daniela Čecha, Kornélie Černej, Ľudmily Kmecovej k otázkam uplatnenia výnimky, ani sa náležite nevysporiadal s listinnými dôkazmi v tomto smere – zoznamy utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva financií SR / Finančnej správy, samotným prokurátorom predložený Dodatok č. 3 k Zmluve č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam medzi FRSR, konajúcim prezidentom Jiřím Žežulkom, a spoločnosťou Allexis s.r.o., konajúcou konateľom Vladimírom Rovčaninom.

- 4.27 **Prvostupňový súd tak rezignoval na svoju povinnosť samostatne posúdiť naplnenie základného znaku skutkovej podstaty trestného činu a nepripustne delegoval posúdenie tejto otázky na administratívny orgán.**

5. K jednotnému európskemu rámcu úpravy postupov verejného obstarávania

- 5.1 Slovenská republika je členským štátom Európskej únie, pričom národná úprava postupov verejného obstarávania jednotlivých členských štátov, vrátane Slovenskej republiky, vychádza z jednotného európskeho rámca, ktorý bol a je upravený:
- a) smernicou Rady 92/50/EHS o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb;
 - b) smernicou Rady 93/36/EHS o koordinácii postupov verejného obstarávania dodania tovaru;
 - c) smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby;
 - d) smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES.
- 5.2 Uvedená európska legislatíva upravuje tiež jednotné európske pravidlá a limity pre uplatnenie výnimiek z použitia postupov verejného obstarávania.
- 5.3 Obhajoba v tejto súvislosti poukazuje na nasledovné obstarávania v iných členských štátoch, ktorými boli obstarávané systémy obdobné systémom dodaným spoločnosťou Allexis s.r.o. pre Finančnú správu, pričom aj v týchto iných členských štátoch boli dané systémy obstarávané s uplatnením výnimky z postupov verejného obstarávania:
- a) V **Českej republike** bol obstaraný systém EET (Elektronická evidencia tržeb), obdoba systému eKasa, pričom systém EET bol **obstaraný mimo postupov verejného obstarávania**.

Obstarávanie systému EET mimo postupov verejného obstarávania bolo predmetom šetrenia OČTK v Českej republike, pričom **nebolo zistené podozrenie zo spáchania trestného činu**.

Dôkaz: Odpoveď Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 na žádost o poskytnutí informácie, č.: SIN 30P2024-2 zo dňa 17.09.2024.
 - b) V **Maďarskej republike** bol obstaraný systém Online fakturácie (Online Számla rendszer), ktorý bol obstaraný **priamym rokovacím konaním bez zverejnenia oznámenia**, teda **bez uplatnenia postupov verejného obstarávania**.

Dôkaz: Odpoveď Ústředného řáditelešstva Národního daňového a colného úradu, č.: 1734560390, na žádost o sprístupnenie informácií.
- 5.4 Obhajoba zdôrazňuje, že s ohľadom na jednotný európsky rámec úpravy postupov verejného obstarávania, vrátane (a najmä) podmienok a limitov pre uplatnenie výnimiek z postupov verejného obstarávania, tak ako v Českej republike pre systém EET a v Maďarskej republike pre systém Online fakturácie boli splnené podmienky pre obstaranie týchto systémov mimo uplatnenia postupov verejného obstarávania, rovnako tak v Slovenskej republike boli splnené podmienky pre obstaranie informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. s uplatnením výnimky z postupov verejného obstarávania.

- 5.5 Nie je relevantné, že v Českej republike a v Maďarsku boli obstarané iné (avšak podobné) systémy od iného subjektu, ako v Slovenskej republike, relevantné je, že **pre verejné obstarávanie je v rámci Európskej únie daný jednotný legislatívny rámec, s rovnakými podmienkami a limitmi pre obstarávanie zákaziek mimo postupov verejného obstarávania.**
- 5.6 Čo sa týka Slovenskej republiky, obhajoba poukazuje na obstaranie Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX, pri ktorom bola rovnako – ako v prípade obstarania informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. – uplatnená výnimka z verejného obstarávania podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, ako aj utajený režim.

Rozhodnutia UVO síce konštatujú údajné porušenie § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 aj v súvislosti s obstaraním Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX, a celá trestná kauza Mýtnik začala uznesením o začatí trestného stíhania vo veci, ČVS: PPZ-296/NKA-ZA4-2020 zo dňa 12.11.2020, tak pre obstaranie informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o., ako aj pre obstaranie Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX, avšak **vo vetve obstarania Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX trestná vec od začatia trestného stíhania vo veci v novembri 2020 jednoducho „spí“** – neboli vznesené žiadne obvinenia, ani nebolo zastavené trestné stíhanie.

Čo je dôvodom tohto selektívneho prístupu OČTK? **Dospeli OČTK k (správnemu) záveru, že pri obstaraní Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX bola výnimka zo zákona o verejnom obstarávaní uplatnená oprávnene?** Takýto záver by bol správny – aj v kontexte európskeho rámca úpravy verejného obstarávania, ako aj obstarania obdobných systémov v iných členských štátoch, konkrétne v Českej republike a v Maďarskej republike, ako je uvedené v bode 5.3 vyššie. **V takom prípade však aj pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. nevyhnutne platí, že aj v tomto prípade išlo o zákonné, riadne a náležité uplatnenie výnimky z verejného obstarávania, čo vylučuje naplnenie znaku „v súvislosti s verejným obstarávaním“, a teda vylučuje akúkoľvek trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného za návod na machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe, ako aj na porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku.**

6. K uplatneniu utajeného režimu pri obstaraní zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o.

- 6.1 Z výpovedí Františka Imreczeho z prípravného konania, čítaných na hlavnom pojednávaní, ako aj z výpovede Daniela Čecha na hlavnom pojednávaní, ako je aj reprodukováaná v odôvodnení Napadnutého rozsudku vyplýva, že vo vzťahu k obžalovanému títo svedkovia vypovedali výlučne **o úvahách týkajúcich sa uplatnenia vyhradeného (utajeného) režimu** pri obstarávaní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o., a to najmä v nadväznosti na jeho (údajné) skúsenosti a s ohľadom na obstaranie Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX v takomto režime.
- 6.2 Z výpovedí Františka Imreczeho a z výpovede Daniela Čecha však rozhodne nevyplýva, že by obžalovaný:
- a) žiadal alebo presadzoval uplatnenie výnimky podľa zákona o verejnom obstarávaní pri obstaraní zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o.; alebo

b) že by predmetom rozhovorov obžalovaného s Františkom Imreczem a/alebo s Danielom Čechom vôbec bola aplikácia výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní.

6.3 Pojem „výnimka zo zákona o verejnom obstarávaní“ sa vo výpovedi svedka Daniela Čecha objavuje výlučne **v súvislosti s jeho vlastnou činnosťou a s internými postupmi Finančnej správy**, nie ako obsah komunikácie alebo (údajných) požiadaviek obžalovaného.

6.4 Z uvedeného je zrejmé, že **výpovede Františka Imreczeho a výpoved’ Daniela Čecha nezakladá žiadny skutkový podklad pre záver, že by obžalovaný inicioval, navádzal alebo inak ovplyvňoval rozhodnutie o uplatnení výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní.**

6.5 **Zo žiadnej svedeckej výpovede, ani zo žiadneho listinného dôkazu jednoducho nevyplýva, že by obžalovaný navádzal Františka Imreczeho a/alebo Daniela Čecha, alebo akúkoľvek inú osobu z prostredia Finančnej správy na porušenie zákona o verejnom obstarávaní, alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu.**

6.6 V súvislosti s uplatnením utajovaného režimu, v stupni utajenia „vyhradené“, pri obstaraní zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o., obhajoba poukazuje na výpovede svedkov Františka Imreczeho a Daniela Čecha:

a) František Imrecze vo svojej výpovedi v rámci prípravného konania (zv. 1, č.l. **342**), čítanej na hlavnom pojednávaní, vypovedal:

(i) *„Petra Kažimíra som takisto informoval, neviem, či práve na tomto stretnutí, ale informoval som ho, že jednou z možných ciest obstarania tohto riešenia je obstaranie vo vyhradenom režime, pretože tento systém rovnako ako systém kontrolný výkaz DPH je priamo určený na boj proti daňovým podvodom.“ (č.l. **345**).*

Z výpovede Františka Imreczeho rozhodne **nemožno vyvodit’, že by sa obžalovaný podieľal na akoľvek konaní v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, alebo že by navádzal na porušenie zákona o verejnom obstarávaní alebo iného právneho predpisu.** Podľa Františka Imreczeho celá komunikácia o zámere obstaráť informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. vo vyhradenom režime smerovala výlučne od Františka Imreczeho k Petrovi Kažimírovi, vtedajšiemu ministrovi financií, bez akejkoľvek ingerencie zo strany obžalovaného.

(ii) *„Čo sa týka obstarania týchto informačných systémov spoločnosti Allexis vo vyhradenom režime som si chcel byť istý, že môžem uplatniť vyhradený režim, keďže spoločnosť Allexis nemala v tejto oblasti referenciu v štátnej správe a neexistoval precedens obstarania vo vyhradenom režime na rozdiel od systému od spoločnosti LYNX, ktorý bol v minulosti obstaraný vo vyhradenom režime na Ministerstve vnútra a bol dodaný na tej istej technologickej platforme (DITECA REVEAL) ako systém KV DPH tiež od spoločnosti LYNX. K tomu sme mali aj asi tri stretnutia na finančnej spravodajskej jednotke, kde bol implementovaný tento systém DITECA. Ja osobne som bol na jednom, na ostatných bol Daniel Čech a možno aj niekto ďalší.“ (taktiež č.l. **345**).*

Z tejto časti výpovede Františka Imreczeho je zrejmé, že „vzorom“, podľa ktorého FRSR obstaralo informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. s uplatnením utajovaného režimu, bolo predchádzajúce obstaranie Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX,

ktorý (systém) bol tiež obstaraný v utajenom režime. **Obstaranie KVDPH od spoločnosti LYNX bolo pochopiteľne bez akejkoľvek účasti (a dokonca bez vedomosti) obžalovaného.**

- (iii) „O tom, že budem požadovať konzultáciu s ÚVO som informoval aj Michala Suchobu, ktorý to akceptoval a povedal mi, že pozná vtedajšieho podpredsedu ÚVO Andreja Holáka, s ktorým ma zoznámil a s ktorým som ja následne absolvoval stretnutie v reštaurácii oproti vtedajšiemu sídlu ÚVO. Na tomto stretnutí som mu odprezentoval zámer FS a predstavil som mu riešenia od firmy Allexis, ktoré chce FS obstaráť a dohodli sme sa, že v rámci tejto témy sa stretneme oficiálne na pôde ÚVO a to zástupcovia FS a zástupcovia ÚVO, primárne z odboru metodiky verejného obstarávania. Pokiaľ sa dobre pamätám týchto konzultácií bolo 3-5. Ja s Andrejom Holákom sme sa zúčastnili minimálne na dvoch, ak sa dobre pamätám a bolo to niekedy v mesiacoch september – október 2013.“ (č.l. **345 – 346**)

Ani z tejto časti výpovede Františka Imreczeho **nemožno vyvodiť, že by sa obžalovaný podieľal na akomkoľvek konaní v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, alebo že by navádzal na porušenie zákona o verejnom obstarávaní alebo iného právneho predpisu.** Podľa Františka Imreczeho celá relevantná komunikácia medzi Františkom Imreczem a Andrejom Holákom prebiehala bez akejkoľvek účasti alebo ingerencie zo strany obžalovaného; skutočnosť, že obžalovaný zoznámil Františka Imreczeho s Andrejom Holákom je bez preukázania akéhokoľvek ďalšieho zasahovania obžalovaného do komunikácie Františka Imreczeho s Andrejom Holákom, akéhokoľvek ovplyvňovania Františka Imreczeho a/alebo Andreja Holáka zo strany obžalovaného, **bez významu.**

- b) František Imrecze ďalej vo výpovedi z prípravného konania (zv. 1, č.l. **342**), čítanej na hlavnom pojednávaní, odpovedal na otázky vyšetrovateľa nasledovne:

Vyšetrovateľ: *Kto zo zástupcov spoločnosti Allexis mal uviesť, že by sa predmetné informačné systémy mohli obstaráť vo vyhradenom režime?*

František Imrecze: *Jana to uviedla. Následne bola o tom diskusia.*

Vyšetrovateľ: *Kedy, kde a s kým ste prvýkrát komunikovali v súvislosti s možným obstaraním informačných systémov od spoločnosti Allexis vo vyhradenom režime?*

František Imrecze: *My sme sa s Michalom Suchobom o tom bavili už pred tou prezentáciou. Nebolo to pre mňa prekvapením, že to tam na tej prezentácii odznelo. Na doplňujúcu otázku koho to bola iniciatíva uvádzam, že to bola Michalova iniciatíva zo skúseností v zahraničí.*

(č.l. **354**).

Ani z tejto časti výpovede Františka Imreczeho **nemožno vyvodiť, že by sa obžalovaný podieľal na akomkoľvek konaní v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, alebo že by navádzal na porušenie zákona o verejnom obstarávaní alebo iného právneho predpisu.** Pokiaľ sa obžalovaný podľa Františka Imreczeho „bavil“ s Františkom Imreczem o možnosti uplatnenia utajovaného režimu, v stupni utajenia „vyhradené“, **nemožno z toho robiť záver, že by Františka Imreczeho navádzal na uplatnenie utajovaného režimu,**

a už vôbec nie na uplatnenie výnimky z verejného obstarávania. Takýto záver ide výrazne nad rámec výpovede Františka Imreczeho.

- c) František Imrecze napokon vo výpovedi z prípravného konania (zv. 1, č.l. **342**), čítanej na hlavnom pojednávaní, odpovedal na otázky vyšetrovateľa nasledovne:

Vyšetrovateľ: Uvedte, či bol rozdiel v postupe pri obstaraní kontrolného výkazu DPH oproti obstaraniu informačných systémov od spoločnosti Allexis a ak áno aký?

František Imrecze: Bol tam rozdiel a to v tom, že v prípade spoločnosti Allexis som musel toto presadzovať na FS a MF SR a stretával som sa s Michalom Suchobom a Danielom Čechom v Limbachu. S Plankom z LYNX sme sa stretávali výhradne pracovne ako na pôde FS tak aj mimo. V tomto prípade nebolo potrebné, aby som nejako intervenoval, nakoľko tento systém každý presadzoval. Už v čase môjho nástupu v máji 2012 bolo obstaranie KV DPH toto bola aktuálna téma, tému Allexis som doniesol až ja. V tomto prípade teda LYNX už bolo dohodnuté a rozhodnuté, vnímal som to ako politické rozhodnutie, mne to bolo predstreté ako Kaliňákom, tak aj Kažimírom, že sa to robiť ide a že to chceta urobiť už minulé vláda, ale to nestihli. Kažimír mi povedal, že toto sa ide obstaráť vo vyhradenom režime a na tejto platforme bol iný systém obstaraný na MV SR Lipšičom. Vnímal som to tak, že s tým preto aj boli politicky v pohode. Zmluva bola podpísaná myslím v roku 2013, určite pred Allexis. Toto bola úplne prvá vec, ktorú mi ako Kaliňák tak aj Kažimír po mojom nástupe ihneď povedali. Už pri našom prvom stretnutí s Plankom bolo jasné, že aj to bral ako samozrejmosť vo vyhradenom režime. My sme to už len následne implementovali v rámci FS a prebiehali k tomu stretnutia. To, že bude LYNX a vo vyhradenom režime bolo jasné už pred mojím príchodom a mne sa to už len nadiktovalo.

Vyšetrovateľ: Boli v čase, kedy ste mali informovať Petra Kažimíra o spôsobe obstarania z Vašej strany urobené niektoré z krokov, ktoré ste uvádzali vo svojej výpovedi?

František Imrecze: Určite som o všetkých krokoch informoval Petra Kažimíra a dopredu som ho o týchto krokoch informoval a až po jeho odsúhlasení som tieto následne realizoval, či už išlo o odôvodnenie výnimky, tak aj o stanovisko UVO. Dopredu sme si tieto kroky odsúhlasili. Tieto kroky som však navrhoval ja, on ich len odsúhlasil a povedal mi, že je to na moju zodpovednosť.

...

Vyšetrovateľ: Komunikoval s Vami Peter Kažimír dôvody prečo tieto informačné systémy obstaráť vo vyhradenom režime?

František Imrecze: Pri KV DPH mi všetci vysvetľovali, prečo vo vyhradenom režime, v prípade Allexis som to bol ja, kto dôvodil prečo vo vyhradenom režime a aj som sa primárne odvolával na LYNX pri odôvodňovaní Kažimírovi.

...

Vyšetrovateľ: *Mali tieto osoby – Peter Kažimír, Jaroslav Mikla, Albín Kotian kompetenciu rozhodovať o spôsobe obstarania týchto informačných systémov alebo to bolo len vo Vašej kompetencii ako prezidenta FS vzhľadom na ich určenie pre FS?*

František Imrecze: **Ja ako prezident FS som mal jediný kompetenciu rozhodnúť, či to pôjde vo vyhradenom režime.** Ale v prípade LYNX, kde už o tom bolo rozhodnuté, som toto rozhodnutie rešpektoval z dôvodu lojálnosti a nadradenosti MF SR ako inštitúcie. ...

(č.l. 354 – 355).

Aj táto časť výpovede Františka Imreczeho jednoznačne potvrdzuje, že Finančná správa uplatnila utajený režim, v stupni utajenia „vyhradené“, pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. po vzore obstarania Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX.

Z výpovede Františka Imreczeho však rozhodne nie je možné urobiť akýkoľvek záver (i) o účasti obžalovaného na prijatí takéhoto rozhodnutia, (ii) o presadzovaní takéhoto rozhodnutia zo strany žalovaného, (iii) o navádzaní zo strany obžalovaného na obstaranie informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. v utajenom režime, v stupni utajenia „vyhradené“, a už vôbec nie (iv) o navádzaní zo strany obžalovaného na porušenie zákona o verejnom obstarávaní, akéhokoľvek iného právneho predpisu, príp. (v) o navádzaní na uplatnenie výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní. Takéto závery idú výrazne nad rámec výpovede Františka Imreczeho.¹⁷

d) Svedok Daniel Čech vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní (zv. 19, č.l. 6661) uviedol:

*„Prvýkrát sme o utajovanom režime počuli, alebo teda s touto informáciou som prišiel ja, pretože som bol pozvaný niekedy v roku 2012 na finančnú spravodajskú jednotku. Finančná spravodajská jednotka patrila teda pod Policajné prezídium a prezentovali nám tam a bol tam na tej prezentácii prítomný pán František Léb (nezrozumiteľné), prezentovali nám riešenie na analytické výstupy neobvyklých obchodných operácií. Boli to hlásenia z bánk, ktorých bolo obrovské množstvo, bolo ich treba spracovávať a teda keď sme sa zaujímali na tej prezentácii akým spôsobom to oni obstarávali, tak nám ako detailne vysvetlili ten spôsob toho obstarania, akým to robili oni **a my potom po dohode a porade sme zistili, že vlastne aj na základe tej vyhlášky Ministerstva financií, sme mohli postupovať, alebo sme boli presvedčení, že môžeme postupovať rovnakým spôsobom a totižto v tom čase sa uvažovalo, alebo už bolo pripravené aj spolupráca myslím, že potom bola aj v akčnom pláne, volalo sa to, že Jednotné analytické centrum a mala sa prepájať databáza finančnej spravodajskej jednotky s databázou finančnej správy kontrolného výkazu.** Tie dáta, nechcem zbytočne zachádzať do detailov, ale jednoducho tie dáta podľa našich analýz o neobvyklých obchodných operáciách väčšinou zo 70 % boli pasovali do toho, čo my sme, čo Finančná správa neskôr odhalila ako*

¹⁷ Na doplnenie obhajoba uvádza, že **nie je relevantné**, že svedok Peter Kažimír poprel v podstatnej časti výpoveď svedka Františka Imreczeho. Ak aj svedok Peter Kažimír poprel výpoveď svedka Františka Kažimíra, **neexistuje žiaden dôkazný podklad pre záver, že by obžalovaný navádzal** Františka Imreczeho, Daniela Čecha, alebo akúkoľvek inú osobu z prostredia Finančnej správy (i) **na uplatnenie utajovaného režimu** pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o., príp. pri následnom obstaraní SLA služieb podpory ich prevádzky, (ii) **na porušenie zákona o verejnom obstarávaní** alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu, (iii) **na uplatnenie výnimky** zo zákona o verejnom obstarávaní.

daňový podvod. Problém bol, že kým tá informácia prišla z Finančnej spravodajskej jednotky na Finančné riaditeľstvo, niekedy trvalo 2 mesiace, lebo všetko sa robilo papierovo, chodilo nám to poštou, chodilo nám to normálne klasickými listami, čo spôsobovalo obrovské časové posuny a tým pádom sme neboli schopní adekvátne zareagovať a nazvime to, že ten podvod daňový „zaseknúť“ ešte v čase kedy by štátnemu rozpočtu to nespôsobilo nejaké zásadné škody. **Takže tak sa prišlo k tomu celému, vlastne ten spôsob toho obstarávania po tom, ako to celé bolo prekomunikované sa ten istý spôsob sa využil aj pri Alladine ako takom.**“ (č.l. 6668 - 6669).

Z uvedeného je zrejmé, že **nositeľom myšlienky** možnosti obstarania informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. v utajenom (vyhradenom) režime **nebol obžalovaný, ale Daniel Čech**. Z výpovede Daniela Čecha nepochybne vyplýva, že Finančná správa sa rozhodla (rozhodnutím Františka Imreczeho ako prezidenta), že informačný systém ALLADIN Komplexný manažment daňových a colných kontrol bude obstaraný rovnakým spôsobom ako systém na Finančnej spravodajskej jednotke (porovnaj „ten spôsob toho obstarávania po tom, ako to celé bolo prekomunikované sa ten istý spôsob sa využil aj pri Alladine ako takom“).

Daniel Čech nevypovedal o žiadnej účasti obžalovaného na prijatí rozhodnutia Finančnej správy, resp. rozhodnutia Františka Imreczeho ako prezidenta Finančnej správy, obstaráť informačný systém ALLADIN Komplexný manažment daňových a colných kontrol od spoločnosti Allexis v utajenom (vyhradenom) režime, **ani o žiadnom navádzaní zo strany obžalovaného** prijať takéto rozhodnutie, **a už vôbec nie o navádzaní na porušenie zákona o verejnom obstarávaní a/alebo na uplatnenie výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní.**

Obhajoba poukazuje aj na odôvodnenie Napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvého stupňa, v časti týkajúcej sa výpovede svedka Daniela Čecha, výslovne uviedol: **„Pokiaľ ide o myšlienku (nápad) urobiť obstaranie v utajenom režime, tak ako prvý s tým prišiel svedok.“**

Obhajoba sa v tejto súvislosti pýta, ako môže byť obžalovaný považovaný za návodcu, ak sám súd prvého stupňa konštatuje, že s myšlienkou (nápadom) realizovať obstaranie v utajenom režime prišiel svedok Daniel Čech. Súd prvého stupňa správne interpretuje svedeckú výpoveď Daniela Čecha, vyvodzuje z nej správny (a jediný možný) skutkový záver, že iniciatíva na uplatnenie utajeného režimu pochádzala od svedka Daniela Čecha. Za tohto stavu potom **nie je možné bez vnútorného rozporu zároveň právne uzavrieť, že návodcom bol obžalovaný.**

- e) Svedok Daniel Čech ďalej vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že po tom, čo sa obžalovaný údajne mal dozvedieť o obstarávaní Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX v utajenom režime¹⁸, mal obžalovaný údajne chcieť, alebo dokonca požadovať, aby aj informačné systémy dodávané spoločnosťou Allexis s.r.o. boli obstarávané v utajenom režime. Takáto výpoveď však rozhodne nepreukazuje žiadne protiprávne konanie obžalovaného, a už vôbec nie naplnenie znakov návodu na spáchanie (akéhokoľvek) trestného činu.

¹⁸ V čase, ktorého sa týka výpoveď svedka Čecha – rok 2013, obžalovaný nedisponoval bezpečnostnou previerkou podľa ZOUS. Z tohto dôvodu mu nemohli byť sprístupnené informácie o tom, že konkrétne zákazky boli Finančnou správou obstarávané v utajenom režime, ani detaily takéhoto obstarávania. **Obžalovaný popiera, že by v čase rozhovorov s Františkom Imreczem a Danielom Čechom disponoval informáciou o obstaraní Kontrolného výkazu DPH od spoločnosti LYNX v utajenom režime.**

6.7 Výpovede Františka Imreczeho a Daniela Čecha tak rozhodne nepredstavujú podklad pre jednoznačný záver o akomkoľvek navádzaní zo strany obžalovaného (*i*) na uplatnenie utajovaného režimu pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. a/alebo následne pri obstaraní SLA služieb podpory ich prevádzky, (*ii*) na porušenie zákona o verejnom obstarávaní alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu, (*iii*) na uplatnenie výnimky z postupov verejného obstarávania. Ak aj súd prvého stupňa mal (mohol mať) pochybnosti, obsah výpovedí podklad pre takýto záver nedával a súd prvého stupňa mal namiesto toho aplikovať zásadu *in dubio pro reo*.

6.8 Čo je však podstatné, **samotná požiadavka alebo preferencia uplatnenia utajeného režimu:**

- a) nepredstavuje porušenie zákona o verejnom obstarávaní alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu, ani návod na porušenie zákona o verejnom obstarávaní alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu;
- b) rozhodne **neznamená navádzanie na porušenie / obchádzanie zákona o verejnom obstarávaní;**
- c) **nezakladá** tak **návod na spáchanie trestného činu** v zmysle § 21 Trestného zákona.

Chýba tu akýkoľvek prvok adresného, kauzálneho a úmyselného navádzania na trestnú činnosť, ktorý by bol spôsobilý naplniť znaky návodu.

6.9 **Zásadným právnym omylom**, ktorého sa dopustil prvostupňový súd (ako aj orgány činné v trestnom konaní v predchádzajúcich štádiách trestného konania), je neprípustné a neodôvodnené **stotožňovanie uplatnenia utajeného režimu s nutnosťou aplikácie výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní**.

6.10 Obhajoba predkladá odborné vyjadrenie JUDr. Juraja Tkáča, PhD., zapísaného v zozname odborných garantov Úradu pre verejné obstarávanie pod registračným č.: 2023/01-FO-ZOG-A0038S, a zároveň predsedu Únie profesionálov verejného obstarávania.

Dôkaz: Odborné vyjadrenie JUDr. Juraja Tkáča, PhD.

6.11 Z odborného vyjadrenia JUDr. Juraja Tkáča, PhD. vyplýva jednoznačný záver, že **rozhodnutie verejného obstarávateľa uplatniť utajený režim pri obstaraní zákazky**, napr. v stupni utajenia „vyhradené“, **samo o sebe neznamená možnosť, a už vôbec nie povinnosť uplatniť výnimku zo zákona o verejnom obstarávaní**. Tento záver platí pre celé obdobie relevantné pre posudzovanie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného – pre obdobie uzavretia zmlúv medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o. podľa ZVO-2006, ako aj následne pre uzavieranie dodatkov k týmto zmluvám podľa ZVO-2006 (do 17.04.2016 vrátane) a podľa ZVO-2015 (od 18.04.2016 vrátane).

6.12 To znamená, že **ak aj obžalovaný chcel**, aby FRSR obstaralo informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. v utajenom režime, napr. (aj) v stupni utajenia „vyhradené“, **nie je dôvod na záver, že obžalovaný chcel / mohol chcieť, a dokonca na to navádzal Františka Imreczeho a/alebo Daniela Čecha, aby FRSR pri obstaraní zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o. neuplatnilo postupy verejného obstarávania**.

6.13 Navyše, ako vyplýva z listín oboznámených obhajobou, ako aj samotným prokurátorom na hlavnom pojednávaní, ako aj z ďalších listinných dôkazov predkladaných obhajobou:

- a) **dokumentácia k informačným systémom dodaným spoločnosťou Allexis s.r.o. pre FRSR je utajovanou skutočnosťou / obsahuje utajované skutočnosti;**
- b) **pri realizácii zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o.** (prevádzka dodaných informačných systémov) **dochádzalo a naďalej dochádza k postupovaniu utajovaných skutočností** Finančnou správou na spoločnosť Allexis, ako aj **k vytváraniu utajovaných skutočností spoločnosťou Allexis s.r.o.** na žiadosť Finančnej správy (FRSR).

Uvedené skutočnosti / skutkové závery nesporne vyplývajú:

- zo Zoznamu utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva financií SR (zv. 10, č.l. **3669**);
- zo Zoznamu utajovaných skutočností v pôsobnosti Finančnej správy (zv. 10, č.l. **3672**);
- z Dodatku č. 3 zo dňa 27.04.2022 medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o. k Zmluve č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam, ktorý oboznámil prokurátor v závere hlavného pojednávania (zv. 21, č.l. **7440**);
- Zo Zmluvy č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o. zo dňa 15.07.2020, z Dodatku č. 1 zo dňa 23.03.2021 a Dodatku č. 2 zo dňa 11.06.2021 k tejto zmluve, ktorú (zmluvnú dokumentáciu) predkladá obhajoba spolu s týmto odôvodnením podaného odvolania proti Napadnutému rozsudku.

Dôkazy: *Zmluva č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o. zo dňa 15.07.2020;*
Dodatok č. 1 zo dňa 23.03.2021 medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o. k Zmluve č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam;
Dodatok č. 2 zo dňa 11.06.2021 medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o. k Zmluve č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam.

Preto **uplatnenie utajovaného režimu bolo plne opodstatnené; išlo o splnenie povinností Finančnej správy (FRSR) podľa ZOUS.**

- 6.14 Nakladania s utajovanými skutočnosťami pri realizácii zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o. (pri prevádzke dodaných informačných systémov), ako aj z toho vyplývajúce povinnosti Finančnej správy (FRSR) sú podrobne popísané v Prílohe č. 1 tohto odôvodnenia odvolania.
- 6.15 Za tejto situácie bola Finančná správa (FRSR a aj podriadené zložky) **povinná postupovať v súlade so ZOUS a zabezpečiť primeraný režim ochrany utajovaných skutočností, tak pri obstaraní informačných systémov** od spoločnosti Allexis s.r.o., ako aj **následne pri prevádzke týchto informačných systémov.**
- 6.16 **Je preto absurdné robiť obžalovaného trestne zodpovedným** za to, že obžalovaný – ako má vyplývať z výpovede svedka Daniela Čecha (obžalovaný však túto časť výpovede Daniela Čecha popiera, pretože sa nezakladá na pravde) – údajne chcel, aby informačné systémy od spoločnosti Allexis s.r.o. boli obstarané v utajenom (vyhradenom) režime, a že údajne mal s Františkom Imreczem a Danielom Čechom hovoriť o obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. v utajenom (vyhradenom) režime.

6.17 **Uplatnenie utajovaného (vyhradeného) režimu pri obstaraní zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o. bolo povinnosťou Finančnej správy (FRSR) podľa ZOUS, nakoľko:**

- a) tak dokumentácia k informačným systémom od spoločnosti Allexis s.r.o. bola utajovanou skutočnosťou / obsahovala utajované skutočnosti; ako aj
- b) pri prevádzke dodaných informačných systémov boli Finančnou správou na spoločnosť Allexis s.r.o. postupované utajované skutočnosti, resp. boli spoločnosťou Allexis s.r.o. vytvárané utajované skutočnosti na požiadanie Finančnej správy.

6.18 Pokiaľ obžalovaný chcel, aby FRSR pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. dodržalo ZOUS – uplatnilo utajovaný (vyhradený) režim, pokiaľ obžalovaný s Františkom Imreczem a Danielom Čechom hovoril o obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. s uplatnením utajovaného (vyhradeného) režimu, ktorého uplatnenie bolo povinnosťou FRSR podľa ZOUS, **nejde o žiadnu trestnú činnosť, ani o návod na spáchanie trestného činu.**

6.19 **Prvostupňový súd sa však v odôvodnení Napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal otázkou existencie utajovaných skutočností, ani povinnosťami FRSR, ktoré v tejto súvislosti vyplývali zo ZOUS. Táto rovina bola súdom prvého stupňa úplne opomenutá, hoci má zásadný význam pre posúdenie otázky dôvodnosti a zákonnosti uplatnenia utajovaného (vyhradeného) režimu, a pre hodnotenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného.**

6.20 *Summa summarum*, pokiaľ aj z výpovede svedka Daniela Čecha možno vyvodiť nanajvýš to, že obžalovaný vyjadroval názor, aby FRSR pri obstaraní informačných systémov od spoločnosti Allexis s.r.o. dodržalo povinnosti vyplývajúce zo ZOUS – uplatnenie utajovaného (vyhradeného) režimu z dôvodu „prítomnosti“ utajovaných skutočností, ktorých „prítomnosť“ je nesporne preukázaná tak Zoznamom utajovaných skutočností v pôsobnosti Ministerstva financií SR a Zoznamom utajovaných skutočností v pôsobnosti Finančnej správy, predovšetkým však zmluvnou dokumentáciou medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o. o prístupe k utajovaným skutočnostiam, **takéto konanie:**

- a) **nie je trestné;**
- b) nepredstavuje porušenie (žiadneho) zákona – ani nesmeruje k porušeniu (žiadneho) zákona, rozhodne nie zákona o verejnom obstarávaní;
- c) **vôbec nemôže byť kvalifikované ako návod na spáchanie (akéhokoľvek) trestného činu.**

7. K hmotnoprávnym a procesným pochybeniam v súvislosti s Rozhodnutiami UVO

7.1 Obhajoba predkladá znalecký posudok č. 13/2025 Ústavu znaleckej činnosti, spracovaný prof. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD.

Dôkaz: Znalecký posudok č. 13/2025 Ústavu znaleckej činnosti.

7.2 K argumentácii súdu prvého stupňa v odôvodnení Napadnutého rozsudku, že „Návrhom na prečítanie znaleckých posudkov č. 10/2022 vo veci posúdenia správnosti transpozície čl. 14 Smernice

2004/18/ES o zlučiteľnosti podmienok uplatnenia výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 25/2006), č. 46/2022 vo veci posúdenia technických aspektov oprávnenosti udelenia výnimky pri pridelení zákazky a č. 7/2025 vo veci posúdenia zlučiteľnosti článku 14 Smernice 2004/18/ES a vypočutie znalcov prof. JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, PhD. a prof. JUDr. PhDr. Ing. Michala Simana, PhD., D.E.A. súd vyhovieť nemohol, už len z toho dôvodu, že v trestnom konaní podľa § 145 ods. 1 Trestného poriadku znalec nie je oprávnený riešiť právne otázky, ani hodnotiť vykonané dôkazy, nehovoriac o tom, že v súhrne ide o znalecké posudky obstarané v inom konaní.", obhajoba uvádza nasledovné:

- a) Súd prvého stupňa ignoroval závery vyslovené Najvyšším súdom SR v rozhodnutí publikovanom pod č. R 82/2001, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol: „... dovolací súd v tomto smere odkazuje na svoj starší judikát R 82/2001, podľa ktorého **znalecký posudok nemožno bez ďalšieho odmietnuť iba preto, že znalec nad rámec svojho oprávnenia a v rozpore s ustanovením § 107 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. (pozn. dnes 145 ods. 1 Tr. por.) hodnotí vo svojom posudku niektoré dôkazy alebo rieši právne otázky. Skutočnosť, že znalec zaujme vo svojom posudku stanovisko aj k otázke, ktorej zodpovedanie prislúcha výhradne súdu, nerobí tento posudok celkom nepoužiteľným, pokiaľ obsahuje odborné poznatky a zistenia, z ktorých znalec také závery urobil a ktoré súčasne umožňujú súdu, aby si totožný alebo iný záver o takej otázke urobil sám.**“ (citované podľa odôvodnenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 5Tdo/8/2018).
- b) Súd prvého stupňa nielenže v rozpore s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR odmietol vykonať obhajobou navrhované znalecké posudky, ktorých závery mohol, **a mal použiť pri posudzovaní otázky, či v prípade zákaziek od spoločnosti Allexis s.r.o. boli alebo neboli splnené zákonné podmienky pre uplatnenie výnimky z postupov verejného obstarávania**, ale **dokonca sám ani len neskúmal**, (i) či tieto podmienky boli alebo neboli splnené, (ii) či zákazky od spoločnosti Allexis s.r.o. boli alebo neboli zo strany FRSR obstarané s náležitým (zákonným) uplatnením výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. po 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015, a teda (iii) **či bol alebo nebol naplnený znak skutkovej podstaty machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe „v súvislosti s verejným obstarávaním“**, ale len **mechanicky prevzal závery z Rozhodnutí UVO**, rezignujúc na vlastnú hodnotiacu činnosť a posúdenie o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu (k tomu viď body 4.16 až 4.26 tohto odôvodnenia odvolania vyššie).
- c) Nie je možné súhlasiť ani s argumentom, že znalecké posudky uvedené v úvode tohto bodu 7.2 boli „obstarané v inom konaní“, nakoľko:
- (i) ide o znalecké posudky obstarané v kmeňovej trestnej veci, aktuálne vedenej pred Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. 7T/1/2022, pri totožnom skutkovom a právnom základe, nie v nejakom nesúvisiacom „inom trestnom konaní“ (tak v kmeňovej trestnej veci, ako aj v tejto trestnej veci obžalovaného ide práve o obstaranie informačných systémov zo strany FRSR od spoločnosti Allexis s.r.o., ako aj obstaranie nadväzujúcich SLA služieb podpory ich prevádzky);
- (ii) súd prvého stupňa oboznámil „ako listinný dôkaz“ znalecký posudok č. 2/2022 znaleckej organizácie AAA Experts s.r.o. (zv. 18, č.l. **6502**), ktorý bol obstaraný v kmeňovej trestnej veci.

Prečo, z akého racionálneho dôvodu znalecký posudok č. 2/2022 znaleckej organizácie AAA Experts s.r.o., obstaraný v kmeňovej trestnej veci, mohol byť oboznámený na hlavnom pojednávaní v trestnej veci obžalovaného, ale znalecký posudok č. 10/2022 Ústavu znaleckej činnosti, znalecký posudok č. 7/2025 Ústavu znaleckej činnosti a znalecký posudok č. 46/2022 znaleckého ústavu Slovenskej technickej univerzity, rovnako (všetky tri) obstarané v kmeňovej trestnej veci, už nemohli byť oboznámené?

Obhajoba skutočne nerozumie tomuto **selektívnemu prístupu** prvostupňového súdu k dôkazným návrhom obhajoby.

Postupom súdu prvého stupňa, ktorý nedôvodne – v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, a aj v rozpore s vlastným postupom na hlavnom pojednávaní, odmietol dôkazné návrhy obhajoby, došlo k závažnému porušeniu práva na obhajobu.

- 7.3 Zo znaleckého posudku č. 13/2025 Ústavu znaleckej činnosti vyplýva, že Rozhodnutia UVO sú zaťažené závažnými hmotnoprávnymi aj procesnými vadami, ktoré ich diskvalifikujú ako spoľahlivý podklad pre záver o protiprávnosti postupu FRSR ako verejného obstarávateľa, a tým aj pre následné trestnoprávne hodnotenie konania obžalovaného.
- 7.4 Znalecký posudok identifikuje najmä tieto zásadné pochybenia:
- a) Rozhodnutia UVO vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, keď použitie výnimky podmieňujú vojenským charakterom predmetu zákazky. Takýto výklad nemá oporu ani v čl. 14 smernice 2004/18/ES, ani v čl. 346 ZFEU, keďže výnimka sa podľa práva EÚ vzťahuje aj na zákazky s civilným charakterom, pokiaľ ich plnenie vyžaduje osobitné bezpečnostné opatrenia alebo ochranu základných bezpečnostných záujmov štátu.
 - b) Rozhodnutia UVO nezákonne a nesprávne vylučujú možnosť uplatnenia výnimky z dôvodu potreby osobitných bezpečnostných opatrení, keď tieto opatrenia nesprávne subsumujú pod čl. 346 ods. 1 písm. b) ZFEU (vojenské vybavenie), napriek tomu, že čl. 14 smernice 2004/18/ES sa čl. 346 ods. 1 písm. b) ZFEU vôbec nedotýka, ale naopak umožňuje uplatnenie výnimky mimo vojenskej oblasti vo väzbe na čl. 346 ods. písm. a) ZFEU.
 - c) Rozhodnutia ÚVO nerešpektujú časovú pôsobnosť práva Európskej únie, keď pri posudzovaní zákaziek realizovaných v rokoch 2012 a 2013 implicitne alebo explicitne vychádzajú z právnych konštrukcií obsiahnutých v smernici 2014/24/EÚ a v ZVO-2015, ktoré v rozhodnom období neboli účinné ani uplatniteľné. Takýto postup je v rozpore so zásadou právnej istoty a so zákazom retroaktívnej aplikácie práva EÚ.
 - d) Pred vydaním Rozhodnutí UVO, UVO nevykonával žiadne vecné posúdenie bezpečnostnej povahy obstarávaných informačných systémov, ani toho, aké údaje spracúvali, aké bezpečnostné riziká ich prevádzka predstavovala a aké osobitné bezpečnostné opatrenia si objektívne vyžadovali. UVO sa tak obmedzil len na formálne právne konštatovania bez odborného a skutkového preskúmania, čo je bez ďalšieho metodicky chybný a nepreskúmateľný postup.

- e) Rozhodnutia UVO sa vôbec nezaoberajú povinnosťami verejného obstarávateľa vyplývajúcimi zo ZOUS a z bezpečnostných predpisov, ani konfliktom povinností, v ktorom sa FRSR objektívne nachádzalo, keď bolo súčasne povinné zabezpečiť ochranu základných bezpečnostných záujmov štátu a plniť úlohy v oblasti správy daní a ciel.
- f) Rozhodnutia UVO vychádzajú z listinných podkladov, obstaraných zo strany UVO, označených ako „odborné stanoviská“, ktoré však nie sú úkonom znaleckej činnosti a ktoré tak nemohli byť použité podľa § 138 ods. 11 ZVO-2006, resp. § 173 ods. 8 ZVO-2015 ako podklad rozhodnutia UVO.

Rozhodnutia UVO navyše mechanicky a formalisticky preberajú závery takýchto „odborných stanovísk“ bez toho, aby UVO samostatne preskúmalo splnenie podmienok výnimky podľa práva EÚ, čím došlo k rezignácii na individuálne a vecné posúdenie konkrétneho prípadu.

8. K vyčísleniu údajnej škody vo forme prospechu spoločnosti Allexis s.r.o.

8.1 Obhajoba **vyčísleniu údajnej škody vo forme prospechu spoločnosti Allexis s.r.o. namieta**, že:

- a) súd prvého stupňa sám vyčíslil prospech spoločnosti Allexis s.r.o. z transakcií s FRSR (navyše nesprávne, ako vyplýva z písm. b) a c) nižšie), pričom **podľa § 126 ods. 3 Trestného zákona sa vyžadovalo vyčíslenie škody odborným vyjadrením alebo znaleckým posudkom**, ktoré prokurátorom predložené neboli – nešlo totiž o žiaden z prípadov podľa § 126 ods. 1 alebo ods. 2 Trestného zákona, navyše v priebehu hlavného pojednávania boli vážne pochybnosti o správnosti výšky prospechu (ktoré súd prvého stupňa svojím postupom neodstránil, ale naopak prehĺbil), najmä s ohľadom na nepodložené tvrdenie prokurátora v obžalobe, že spoločnosť Allexis s.r.o. mala dosiahnuť 15%-ný prospech zo sumy vyplatenej od FRSR (k tomu viď body 8.16 a 8.17 tohto odôvodnenia odvolania nižšie);
- b) súd prvého stupňa pri vyčíslení prospechu spoločnosti Allexis s.r.o. vychádzal z 1%-ných režijných nákladov spoločnosti Allexis s.r.o., ktoré kritérium však vôbec **nevyplyva z vykonaného dokazovania**, a **súd prvého stupňa si toto kritérium jednoducho vymyslel** (k tomu viď body 8.6 až 8.15 tohto odôvodnenia odvolania nižšie);
- c) súd prvého stupňa pri vyčíslení prospechu spoločnosti Allexis s.r.o. **bezdôvodne ignoroval náklady spoločnosti Allexis s.r.o. na platenie 40%-ných sublicenčných poplatkov spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. za používanie tzv. pre-existentných softvérových riešení**, vytvorených obžalovaným a vložených do spoločnosti Allexis Assets Limited, pričom **licencie na používanie týchto pre-existentných softvérových riešení boli pre spoločnosť Allexis s.r.o. nevyhnutné na poskytovanie plnení v prospech FRSR** (priamo, aj prostredníctvom subdodávateľa QBSW, a.s.), ako aj **na poskytnutie licencií k softvérovým riešeniam dodaným spoločnosťou Allexis s.r.o. pre FRSR** (k tomu viď body 8.24 až 8.41 tohto odôvodnenia odvolania nižšie).

- 8.2 Prokurátor v podanej obžalobe zmätočne vyčíslil údajne spôsobenú škodu trestnou činnosťou, ktorú obžalovanému kladie za vinu, a to:
- a) ako skutočnú (priamu) škodu spôsobenú Slovenskej republike zastúpenej FRSR vo výške „prevyšujúcej 650.000,00 €“ – **obhajobe nie je, a po celý čas hlavného pojednávania nebolo zrejmé, spôsobenie akej konkrétnej škody prokurátor kládol obžalovanému vlastne za vinu;**
 - b) vo forme prospechu spoločnosti Allexis s.r.o. vo výške 8.082.319,95 €, ktorá mala predstavovať **ničím nepodložený** 15%-ný prospech spoločnosti Allexis s.r.o. z (od FRSR) vyplatenej sumy 53.882.133,00 €;
 - c) vo forme prospechu obžalovaného v rozsahu 7.726.915,00 €;
 - d) vo forme prospechu spoločnosti PRENMOR¹⁹ v rozsahu 5.854.445,00 €.
- 8.3 Obhajoba namietala, že žiadna skutočná (priama) škoda Slovenskej republike spôsobená nebola, keďže – ako vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 13/2022 znaleckého ústavu Slovenskej technickej univerzity v Bratislave – plnenia spoločnosti Allexis s.r.o. (dodávka informačných systémov a následne SLA služieb podpory ich prevádzky) boli FRSR poskytnuté za cenu, ktorá bola o 483.292,63 € nižšia, než obvyklá cena; **k žiadnemu predraženiu v dodávkach spoločnosti Allexis s.r.o. pre FRSR nedošlo a ani nebolo prokurátorom preukázané.**
- 8.4 Obhajoba ďalej namietala:
- a) že bez preukázania skutočného (nie hypotetického, prezumovaného) prospechu spoločnosti Allexis s.r.o. nie je možné uvažovať s akoukoľvek škodou vo forme prospechu podľa § 124 ods. 1 druhá veta Trestného zákona;
 - b) nesprávnu interpretáciu záverov veľkého dovolacieho senátu Najvyššieho súdu SR vyslovených v uznesení, sp. zn. 1TdoV/7/2019 zo dňa 24.03.2022, z ktorých rozhodne nemožno vyvodzovať možnosť / dôvodnosť vyčíslovania škody vo forme získania prospechu na akýchkoľvek ďalších stupňoch nad jediným súťažiteľom – teda v tejto trestnej veci nad spoločnosťou Allexis s.r.o., konkrétne:
 - (i) na druhom stupni – ALLEXIS GROUP a.s.;
 - (ii) na treťom stupni – Allexis Assets Limited;
 - (iii) a až na štvrtom stupni – obžalovaný a spoločnosť PRENMOR.
- 8.5 Z uvedeného uznesenia veľkého dovolacieho senátu Najvyššieho súdu SR vyplýva, že škodou podľa § 124 ods. 1 druhá veta Trestného zákona, teda škodou vo forme získania prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona, je **čistý zisk na úrovni jediného súťažiteľa.**

¹⁹ **PRENMOR FINANCE LIMITED**, so sídlom Poseidonos, 1 Ledra Business centre, Egkomi 2406, Nikózia, Cyprus, registračné číslo: HE336330 (ďalej len „**PRENMOR**“)

Za takýto subjekt by bolo možné považovať, ak by bol splnený predpoklad, že informačné systémy a následne SLA služby podpory ich prevádzky boli zo strany FR SR obstarané od spoločnosti Alexis s.r.o. v rámci verejného obstarávania, **ktorý predpoklad však splnený nie je, výlučne spoločnosť Alexis s.r.o.**, nie však (a to až na štvrtom stupni) obžalovaného a/alebo spoločnosť PRENMOR.

8.6 Prvostupňový súd v Napadnutom rozsudku vychádza z toho, že spoločnosť Alexis s.r.o. získala prospech 20.929.773,27 € z celkových úhrad od FR SR, „zistený odpočítaním režijných nákladov spoločnosti [Alexis s.r.o.] vo výške 1 % čo je 538.821,33 eur, ako aj sumy vo výške 32.413.538,40 eur vyplatené subdodávateľovi spoločnosti [QBSW, a.s.²⁰]“. V odôvodnení Napadnutého rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že „výška režijných nákladov [údajne] vyplýva z výpovede obžalovaného“.

8.7 **Výška režijných nákladov spoločnosti Alexis s.r.o. vo výške 1% z realizovaných tržieb od FR SR, v rokoch 2013 až 2019 rozhodne nevyplýva zo žiadnej výpovede obžalovaného. Obžalovaný v žiadnej zo svojich výpovedí, či už na hlavnom pojednávaní, a ani v rámci prípravného konania, nikdy nevypovedal o výške režijných nákladov spoločnosti Alexis s.r.o.**

8.8 V tejto trestnej veci obžalovaného, škoda predstavuje:

- a) v prípade trestného činu podľa § 237 Trestného zákona škoda základný znak skutkovej podstaty, príp. tiež kvalifikačný znak, ktorý môže viesť k použitiu prísnejšej trestnej sadzby;
- b) v prípade trestného činu podľa § 266 Trestného zákona kvalifikačný znak, ktorý môže viesť k použitiu prísnejšej trestnej sadzby.

Pre účely výrokov o vine a treste, vrátane použitia prísnejšej trestnej sadzby, **škoda a jej konkrétna výška musí byť preukázaná bez akýchkoľvek pochybností.**

8.9 Navyše, je absurdné, že spoločnosť Alexis s.r.o. za každý z rokov 2013 až 2020 mala režijné náklady práve (a presne) na úrovni 1% z tržieb od FR SR.

8.10 Obhajobe nie je zrejmé, odkiaľ súd prvého stupňa čerpal informáciu o režijných nákladoch spoločnosti Alexis s.r.o. vo výške 1% z tržieb od FR SR.²¹ **Súd prvého stupňa si jednoducho záver**

²⁰ QBSW, s. r. o. (v relevantnom čase QBSW, a.s.), so sídlom (v relevantnom čase) Prievozská 6, 821 09 Bratislava, IČO: 35 798 297 (ďalej len „QBSW, a.s.“)

²¹ Pokiaľ súd prvého stupňa vychádzal zo zápisnice o výsluchu obžalovaného (v procesnom postavení obvineného) v prípravnom konaní konanom dňa 14.05.2021, kde obžalovaný vypovedal nasledovne:

„... Keďže všetky licenčné práva na riešenia ALLDIN boli prevedené na Alexis Assets na základe obdobnej licenčnej zmluvy, ktorú používa spoločnosť ORACLE a distribuuje licencií do zahraničia, tak Bahleda vypracoval zmluvu medzi spoločnosťou Alexis Assets a ALLEXIS GROUP následne medzi ALLEXIS GROUP a Alexis o distribúcii týchto licencií s odmenou 40%. Vysvetlím čo to znamená. To značí, že z každej transakcie ktorú spoločnosť Alexis s.r.o. inkasovala od FR SR bol platený licenčný poplatok za licenčné práva do Čiech a následne na Maltu a tam bol rozdelený vo firme dividend po zdanení korporátnou sadzbou na Malte na dvoch akcionárov danej spoločnosti a to cyperská firma PRENMOR a mnou. Popíšem to na príklade. **Myslím, že za systém eKasa inkasovala 4,8 mil. euro tak na základe zmluvy 40% prešlo do Prahy a približne rovnaká čiastka ponížená o režijné náklady t.j. asi 39% prešlo na účet spoločnosti Alexis Assets** a následne po zdanení boli vyplatené dividendy približne v rozsahu 19% na spoločnosť PRENMOR a 19% mne ...“

z výpovede obžalovaného rozhodne nevyplýva, že režijné náklady spoločnosti Alexis s.r.o. boli 1%. Obžalovaný o žiadnych režijných nákladoch spoločnosti Alexis s.r.o. nevypovedal. Obžalovaný vypovedal, že suma 40% licenčného poplatku, vyplateného spoločnosťou Alexis s.r.o. na ALLEXIS GROUP a.s., bola – na úrovni ALLEXIS GROUP a.s. – ponížená o režijné náklady, pochopiteľne

o režijných nákladoch spoločnosti Allexis s.r.o. vo výške 1% z tržieb od FRSR neprípustne vymyslel, bez akejkolvek opory vo vykonanom dokazovaní.

- 8.11 **Suma 1% režijných nákladov spoločnosti Allexis s.r.o. je v priamom rozpore aj s výpoveďou Jany Rovčaninovej** z prípravného konania (zv. 3, č.l. **1106**), čítanej na hlavnom pojednávaní, ktorá uviedla (a ako zreprodukoval aj súd prvého stupňa v odôvodnení Napadnutého rozsudku):

*„... Čo sa týka interného rozpočtu projektu v rámci Allexis s.r.o. mi Michal Suchoba zadal rozpočet nasledovne – 50 % som mala vyčlenených na subdodávky, kde hlavným subdodávateľom bola firma QBSW a. s., čo mali nahlásené aj priamo v zmluvách s FS, **10% zostávalo na neplánované výdavky a prevádzkové réžie spoločnosti Allexis s.r.o.** a 40% bolo prevádzaných na základe distribučnej zmluvy do ALLEXIS GROUP v Prahe ako licenčné poplatky, ktoré sa Michal rozhodol mať v Prahe. O ďalšom pohybe peňazí som oboznámená nebola, teda ako platil ďalej ALLEXIS GROUP smerom na Maltu. ...“ (č.l. **1110**).*

Ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s týmito rozpormi už v odôvodnení Napadnutého rozsudku neuviedol.

- 8.12 **OČTK mohli zistiť a procesne náležitým spôsobom zabezpečiť informáciu, aká bola výška režijných nákladov spoločnosti Allexis s.r.o. v relevantnom období, ak by v štádiu vyšetrovania nechali spracovať znalecký posudok.** OČTK takto nepostupovali, ani prokurátor vykonávajúci dozor nad zachovávaním zákonnosti prípravného konania nedal pokyn na spracovanie takéhoto znaleckého posudku. **Je nenáležitý a v rozpore s princípom kontradiktórnosti trestného konania**, aby až v štádiu hlavného pojednávania, bez akéhokoľvek dôkazného základu, súd prvého stupňa ustaloval výšku režijných nákladov spoločnosti Allexis s.r.o. v relevantnom období. Samozrejme, zásadná námietka je, že **na preukázanie výšky režijných nákladov spoločnosti Allexis s.r.o. nebol na hlavnom pojednávaní vykonaný žiaden dôkaz.**

Podľa obhajoby **postup OČTK a prokurátora** počas prípravného konania, ktorí **mohli a mali zabezpečiť znalecký posudok alebo aspoň odborné vyjadrenie** na vyčíslenie (údajného) prospechu spoločnosti Allexis s.r.o. z transakcií s FRSR, **avšak nepostupovali takto**, nasvedčuje tomu, že pri korektnom zohľadnení všetkých relevantných nákladových položiek na strane spoločnosti Allexis s.r.o., vrátane skutočných režijných nákladov a nákladov na úhradu sublicenčných poplatkov za použitie pre-existentných softvérových riešení, **by nebolo možné dospieť k záveru o existencii tvrdeného prospechu.** Naopak, reálny ekonomický výsledok predmetných plnení by sa mohol pohybovať na hranici nulového výsledku, prípadne by mohol byť aj záporný, čo zodpovedá

o režijné náklady spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s., a zostávajúca suma „asi 39%“ bola spoločnosťou ALLEXIS GROUP a.s. vyplatená na Allexis Assets Limited.

Uvedené je plne v súlade (aj) s výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, kde obžalovaný zhodne uviedol (ako zreprodukoval aj súd prvého stupňa v odôvodnení Napadnutého rozsudku):

*„... V roku 2013 bola podpísaná prvá zmluva, na základe ktorej začali dodávať ich systémy a keďže bola založená aj celá štruktúra firiem ALLEXIS v Prahe a na Malte, bola podpísaná licenčná zmluva medzi spoločnosťou ALLEXIS GROUP a ALLEXIS ASSETS a rovnako aj medzi spoločnosťou Allexis s.r.o. a ALLEXIS GROUP t. j. toto bol spôsob ako sa licencie, ktoré predal do spoločnosti ALLEXIS ASSETS následne fakturovali cez ALLEXIS GROUP na slovenský Allexis s.r.o. Ako vzor použili licenčnú zmluvu, ktorú používa spoločnosť ORACLE na realizáciu obdobných transakcií vo svojich štruktúrach a de facto spôsobovala, že **zo všetkých finančných prostriedkov, ktoré spoločnosť Allexis s.r.o. fakturovala FR SR 40 % odišlo do ALLEXIS GROUP a po odpočítaní režijných nákladov napríklad odmeny pána Bahledu tak 95 % z tých 40 % odišlo do ALLEXIS ASSETS Malta.** ...“*

všeobecne známej realite veľkých štátnych IT projektov financovaných z verejných zdrojov (napr. projekt UPVS – slovensko.sk).

- 8.13 Nakoľko škoda je znakom základnej skutkovej podstaty porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona, a zároveň kvalifikačným znakom pre uplatnenie prísnejšej trestnej sadzby, ako aj kvalifikačným znakom pre uplatnenie prísnejšej trestnej sadzby za machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Trestného zákona, **výška škody musí byť preukázaná a ustálená bez akýchkoľvek pochybností. Výška škody musí byť preukázaná v skutočnej výške – v prípade prospechu vyčíslením rozdielu skutočných príjmov a skutočných výdavkov, nie predpokladaných alebo zaokrúhlených výdavkov**; je absurdné predpokladať, že spoločnosť Alexix s.r.o. v rokoch 2013 až 2019 mala skutočné režijné náklady vo výške fixného percenta z tržieb od FRSR.
- 8.14 Preukázanie výšky škody bolo úlohou prokurátora. Prokurátor však nepredložil ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie výšky režijných nákladov spoločnosti Alexix s.r.o. v rokoch 2013 až 2019, **akýkoľvek prospech spoločnosti Alexix s.r.o. zo zákaziek pre FRSR tak preukázaný nebol**. Nepostačuje ani vyčíslenie prospechu, ktoré nahrádzajúc povinnosť prokurátora vykonal samosudca prvostupňového súdu.
- 8.15 **Navyše, postup prvostupňového súdu pri vyčíslení škody vo výške údajného prospechu spoločnosti Alexix s.r.o. je v príkrom rozpore s § 126 Trestného zákona.**
- 8.16 Určenie výšky škody vo forme prospechu spoločnosti Alexix s.r.o. zo zákaziek pre FRSR nie je žiadnym z prípadov podľa § 126 ods. 1 alebo ods. 2 Trestného zákona, už len z tých dôvodov, že výška tržieb od FRSR, výška režijných nákladov spoločnosti Alexix s.r.o. a výška ďalších nákladov spoločnosti Alexix s.r.o. (nielen nákladov na plnenia subdodávateľa QBSW, a.s., ale aj nákladov na licenčné poplatky platené do ALLEXIS GROUP a.s. – k tomu viď ďalej):
- a) nie sú skutočnosti všeobecne známe;
 - b) nie sú určené zákonom alebo všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným na základe zákona.
- 8.17 Výšku údajného prospechu spoločnosti Alexix s.r.o. zo zákaziek pre FRSR tak nebolo možné určiť ani jedným zo spôsobov podľa § 126 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, navyše **boli dané vážne pochybnosti o správnosti výšky prospechu**, už len vo vzťahu k výške prospechu, vyčísleného prokurátorom v obžalobe – a **preto výška údajného prospechu spoločnosti Alexix s.r.o. zo zákaziek pre FRSR mala byť v súlade s § 126 ods. 3 Trestného zákona určená na podklade odborného vyjadrenia alebo na podklade znaleckého posudku**. Súd prvého stupňa takto nepostupoval, konanie tak zaťažil vadou, ktorá má za následok nepreskúmateľnosť, vecnú nesprávnosť a rozpor Napadnutého rozsudku so zákonom.
- 8.18 Hoci prvostupňový súd formálne vychádzal z koncepcie škody ako prospechu spoločnosti Alexix s.r.o., **spôsob jej konkrétneho vyčíslenia** predstavuje zásadnú zmenu spôsobu právneho posúdenia skutku. Ide o zmenu, ktorá mala priamy vplyv:
- a) na existenciu a výšku škody;

- b) na naplnenie znakov skutkovej podstaty, ako aj kvalifikačných znakov pre uplatnenie prísnejšej trestnej sadzby;
- c) na výrok o vine, a následne aj na výrok o treste.

8.19 Vzhľadom na to, že išlo o odbornú otázku, ktorú nebolo možné riešiť bez odborného vyjadrenia alebo znaleckého posudku, bol súd prvého stupňa povinný nielen rešpektovať § 126 ods. 3 Trestného zákona, ale aj postupovať podľa § 276 Trestného poriadku a vytvoriť obžalovanému primeraný priestor na prípravu obhajoby, vrátane možnosti navrhnúť znalecké dokazovanie. Obhajoba poukazuje na vyjadrenie obžalovaného k tejto otázke v rámci záverečnej reči:

*„A preto sa pýtam, bude súd vychádzať z koncepcie škody tak, ako ju uplatnil v trestnom rozkaze a uznesení o prijatí obžaloby? Sústavne som sa domáhal tejto informácie v celom trestnom konaní a do dnešného dňa nepoznám odpoveď. **Túto informáciu potrebujem v tomto štádiu. Ak mi ju súd sprístupní, tak žiadam o doplnenie dokazovania postupom podľa paragrafu 276 Trestného poriadku tak, aby som sa mohol efektívne brániť uplatnením znaleckých posudkov vylučujúcich vznik akéhokoľvek prospechu. Alebo sa dozviem o výške škody až z rozsudku od samosudcu, v ktorom sa prijme prekvapivý názor a naplnenie tohto kvalifikačného znaku a samosudca bude nahrádzať prácu pána prokurátora?**“*

- 8.20 Judikatúra ESĽP (rozsudok **Pélissier a Sassi proti Francúzsku**) a judikatúra SDEU (rozsudok **C-612/15, Kolev**²²) jednoznačne vyžadujú, aby sa obžalovaný **nedozvedel rozhodujúce skutkové a právne závery až z rozsudku**, bez možnosti sa k nim v priebehu konania vyjadriť.
- 8.21 **V posudzovanej veci sa obžalovaný o tom, že prvostupňový súd uvažuje s režijnými nákladmi spoločnosti Allexis s.r.o. vo výške 1%, a že neakceptuje ako náklady spoločnosti Allexis s.r.o. platené licenčné poplatky z tržieb od FRSR vo výške 40%, dozvedel až z Napadnutého rozsudku**, čím mu bola **odňatá možnosť účinne reagovať na tento záver dôkaznými návrhmi, hoci sa tejto možnosti výslovne dovoľával**.
- 8.22 Postup prvostupňového súdu, ktorý bez dôkaznej opory, v rozpore s vykonaným dokazovaním a bez rešpektovania § 126 Trestného zákona a § 276 Trestného poriadku určil rozhodujúci parameter pre výpočet údajnej škody, predstavuje:
- a) porušenie práva obžalovaného na obhajobu a porušenie princípu kontradiktórnosti trestného konania, v rozpore s požiadavkami vyslovenými ESĽP a SDEU v rozhodnutiach uvedených vyššie;
 - b) porušenie ustanovení o konaní v zmysle § 126 ods. 3 Trestného zákona a § 276 Trestného poriadku;
 - c) a zároveň vedie k **nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku**.

²² Článok 6 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby boli podrobné informácie o obvinení oznámené obhajobe po podaní obžaloby súdu, ale ešte predtým, ako tento súd začne posudzovať dôvodnosť obvinenia a nezačne pojednávať o veci, či dokonca po začatí týchto pojednávaní, ale ešte pred rozhodnutím súdu, ak neskôr došlo k zmene takto oznámených informácií, s výhradou, že súd prijme všetky potrebné opatrenia na zaručenie dodržiavania práva na obhajobu a spravodlivý proces.

- 8.23 **Rovnako táto vada mala zásadný vplyv na výrok o vine, ako aj na výrok o treste.**
- 8.24 Nesprávnosť vyčíslenia škody súdom prvého stupňa vyplýva aj z nasledovnej časti odôvodnenia Napadnutého rozsudku (str. 78), v ktorom súd prvého stupňa uviedol: „*Súd sa v rámci posúdenia škody nezaoberal ďalšími prevodmi finančných prostriedkov zo spoločnosti Alexis s.r.o. na ALLEXIS GROUP, z ALLEXIS GROUP na ALLEXIS ASSETS a z nej na obžalovaného a PRENMOR, pretože výnos z trestnej činnosti bol v celku prijatý spoločnosťou Alexis s.r.o. a ďalšie opísané prevody finančných prostriedkov boli už vykonávané na inom právnom základe (programové licencie a zisk z podpory), ktorý nesúvisí ani s machináciami ani s porušovaním povinností pri správe cudzieho majetku.*“.
- 8.25 Hoci je správny záver súdu prvého stupňa, že ďalšie prevody peňažných prostriedkov zo spoločnosti Alexis s.r.o. nie je možné – v súlade so závermi veľkého dovolacieho senátu Najvyššieho súdu SR vyslovenými v uznesení, sp. zn. 1TdoV/7/2019 zo dňa 24.03.2022 – považovať za prospech iných osôb (vyšších úrovní nad spoločnosťou Alexis s.r.o.), ako škody spôsobenej machináciami pri verejnom obstarávaní v súvislosti so zákazkami pre FRSR od spoločnosti Alexis s.r.o., **rozhodne nemožno súhlasiť** s tým, že prevody peňažných prostriedkov zo spoločnosti Alexis s.r.o. na spoločnosť ALLEXIS GROUP a.s. ako úhrada sublicenčných poplatkov za používanie tzv. pre-existentčných diel, vytvorených obžalovaným a prevedených na Alexis Assets Limited, nie sú relevantné **pre vyčíslenie prospechu (zisku) spoločnosti Alexis s.r.o. z transakcií s FRSR.**
- 8.26 Zásadným a súdom prvého stupňa úplne opomenutým faktom je, že **náklady spoločnosti Alexis s.r.o. na úhradu sublicenčných poplatkov** platených spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. vo výške 40% z tržieb od FRSR **neboli hypotetické, účelovo tvrdené ani spätne konštruované obhajobou**, ale boli **výslovne a jednoznačne dohodnuté v zmluvnej dokumentácii medzi spoločnosťou ALLEXIS GROUP a.s. a spoločnosťou Alexis s.r.o.** (v nadväznosti na zmluvné dojednania medzi spoločnosťou Alexis Assets Limited a spoločnosťou ALLEXIS GROUP a.s.), na základe ktorej spoločnosť Alexis s.r.o. plnila svoje záväzky voči FRSR.
- 8.27 Bez úhrady týchto sublicenčných poplatkov spoločnosti ALLEXIS GROUP, a.s. by spoločnosť Alexis s.r.o. **nebola oprávnená ani objektívne schopná** dodať informačné systémy pre FRSR, poskytnúť FRSR licencie k softvérovým riešeniam pre dodané informačné systémy, ani následne prostredníctvom poskytovaných SLA služieb zabezpečovať prevádzku, údržbu a rozvoj dodaných informačných systémov.
- 8.28 Sublicencie od spoločnosti ALLEXIS GROUP, a.s. predstavovali **nevyhnutný vstupný právny a ekonomický predpoklad** na realizáciu zmluvných plnení spoločnosti Alexis s.r.o. v prospech FRSR. Inými slovami, náklady na sublicenčné poplatky **nepredstavovali zníženie zisku**, ale **nevyhnutný náklad, bez ktorého by k plneniu zmlúv s FRSR vôbec nemohlo dôjsť.**
- 8.29 Pokiaľ súd prvého stupňa pri výpočte (údajného) prospechu spoločnosti Alexis s.r.o. tieto zmluvne dohodnuté, reálne existujúce a nevyhnutné nákladové položky (sublicenčné poplatky platené spoločnosti ALLEXIS GROUP, a.s.) **úplne ignoroval**, jeho záver o existencii a výške prospechu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a je založený na **neúplnom a skreslenom posúdení ekonomickej reality predmetných zmluvných vzťahov**. Takýto postup je v priamom rozpore s požiadavkou, aby bola výška (údajného) prospechu ako znak skutkovej podstaty, resp. kvalifikačný znak trestného činu, **preukázaná bez akýchkoľvek pochybností**, a zároveň potvrdzuje, že v konaní nebola existencia ani výška (údajne) spôsobenej škody alebo prospechu zákonným spôsobom preukázaná.

- 8.30 Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, z výpovede obžalovaného, ktorá v tejto časti bola potvrdená aj svedeckou výpoveďou Jany Rovčaninovej z prípravného konania a svedeckou výpoveďou Martina Hrnka, **obžalovaný vytvoril tzv. pre-existentné diela pre softvérové riešenia informačných systémov, ktoré boli následne dodané spoločnosťou Alexix s.r.o. pre FRSR. Obžalovaný tieto pre-existentné diela vložil do spoločnosti Alexix Assets Limited.**
- 8.31 Použitie týchto pre-existentných diel bolo predmetom licenčných dojednaní Distribučnej zmluvy medzi Alexix Assets Limited a ALLEXIS GROUP a.s., a následne licenčných dojednaní Distribučnej zmluvy medzi ALLEXIS GROUP a.s. a spoločnosťou Alexix s.r.o., pričom bolo dojednané, že za poskytnutie licencie na použitie tzv. pre-existentných diel bude spoločnosť Alexix s.r.o. platiť spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. **odplatu stanovenú tzv. výnosovou metódou**²³ – vo výške 40% z realizovaných tržieb, t.j. v tomto prípade z tržieb od FRSR.
- 8.32 Pre obhajobu nie je zrejmé, **prečo prvostupňový súd pri vyčíslení údajného prospechu (zisku) spoločnosti Alexix s.r.o. z transakcií s FRSR nepovažoval za opodstatnené náklady spoločnosti Alexix s.r.o. sublicenčné poplatky platené spoločnosťou Alexix s.r.o. spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. za poskytnutie sublicencie na používanie tzv. pre-existentných diel.**²⁴
- 8.33 Obhajoba v tejto súvislosti poukazuje na svedeckú výpoveď Martina Hrnka, z ktorej vyplynulo, že predmetom plnenia subdodávateľa QBSW, a.s. pre spoločnosť Alexix s.r.o. nebolo dodanie (nových) informačných systémov, ktoré spoločnosť Alexix s.r.o. následne dodala (vo význame „posunula“) na FRSR, ale predmetom plnenia subdodávateľa QBSW, a.s. bola **úprava, rozvoj a rozširovanie už (nevyhnutne) existujúcich softvérových riešení** pre dané informačné systémy. Tieto softvérové riešenia existovali ako tzv. pre-existentné diela vytvorené obžalovaným, ako inovátorom týchto softvérových riešení. Na podklade týchto pre-existentných diel boli činnosťou spoločnosti Alexix s.r.o., za podpory subdodávateľa QBSW, a.s., dotvárané, rozširované a do prostredia Finančnej správy implementované (a zároveň customizované) jednotlivé informačné systémy t.j. systém ALLADIN Komplexný manažment daňových a colných kontrol, systém Kontrolné známky, systém Virtuálna registračná pokladnica a jeho rozšírenie na a eKasa systém, ako „hotové produkty“.
- 8.34 Spoločnosť QBSW, a.s. pracovala na úprave, rozvoji a rozširovaní softvérových riešení pre dané informačné systémy, existujúcich pred poskytnutím plnenia spoločnosti QBSW, a.s. vo forme (a v rozsahu) tzv. pre-existentných diel. Spoločnosť Alexix s.r.o. mohla umožniť spoločnosti QBSW,

²³ § 45 ods. 2, ods. 3 zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov, rovnako § 69 ods. 4 zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon v znení neskorších predpisov

²⁴ Pre obhajobu je v tejto súvislosti o to viac nepochopiteľné, pokiaľ na hlavnom pojednávaní dňa 12.05.2025 sám samosudca v rámci výmeny názorov s obžalovaným uviedol správny záver, že nespochybňuje licencie ako také, „že by išlo o fikciu [fiktívne licencie]“, alebo „že by spochybňoval, že za to by nemala byť nejaká platba“ (sic!) (str. 10 zápisnice z hlavného pojednávania dňa 12.05.2025). Obhajoba rozumie, že samosudca v tejto súvislosti zrejme hovoril o licenciách od spoločnosti Alexix s.r.o. pre FRSR, ale ak v takom prípade platí, že nie je dôvod spochybňovať, že by za poskytnutie (týchto) licencií (od spoločnosti Alexix s.r.o. pre FRSR) mala byť nejaká platba, nutne a práve preto **musí platiť**, že:

- a) pokiaľ spoločnosť Alexix s.r.o. na plnenie svojich záväzkov voči FRSR potrebovala licencie (sublicencie) k tzv. pre-existentným dielam, na podklade ktorých boli (následne – na splnenie záväzkov voči FRSR) vyvinuté informačné systémy dodané spoločnosťou Alexix s.r.o. pre FRSR, a po ich vyvinutí, dodaní, implementovaní, customizácii a uvedení do prevádzky, boli spoločnosťou Alexix s.r.o. následne pre FRSR poskytované SLA služby podpory;
- b) pokiaľ nositeľom výhradných majetkových práv k týmto pre-existentným dielam bola spoločnosť Alexix Assets Limited;
- c) pokiaľ spoločnosť Alexix Assets Limited poskytla spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. licencie na použitie pre-existentných diel, a následne spoločnosť ALLEXIS GROUP a.s. poskytla spoločnosti Alexix s.r.o. sublicencie na použitie pre-existentných diel;

nie je dôvod spochybňovať platenie sublicenčných poplatkov spoločnosťou Alexix s.r.o. spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s., stanovených tzv. výnosovou metódou – 40% z tržieb spoločnosti Alexix s.r.o. od FRSR za dodanie informačných systémov a následné poskytovanie SLA služieb ich podpory.

a.s. použitie týchto tzv. pre-existentných diel práve na podklade sublicencie od spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s., poskytnutej spoločnosťou Allexis s.r.o. na podklade licencie od spoločnosti Allexis Assets Limited, ktorá bola nositeľom výhradných majetkových práv k pre-existentným dielam, ktoré (výhradné majetkové práva) nadobudla postúpením / prevodom od obžalovaného, ako inovátora.

- 8.35 Z uvedeného je zrejmé, že **použitie pre-existentných diel spoločnosťou Allexis s.r.o., na podklade sublicencie od spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s., ktorá túto sublicenciu udelila spoločnosti Allexis s.r.o. na podklade licencie udelennej spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. od spoločnosti Allexis Assets Limited, bolo nevyhnutné na plnenie spoločnosti Allexis s.r.o. pre FRSR.**
- 8.36 **Bez sublicencie od spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s.** na použitie predmetných pre-existentných diel, spoločnosť Allexis s.r.o. by nemohla použiť predmetné pre-existentné diela – na vytvorenie a dodanie informačných systémov pre FRSR, a následne pre poskytovanie SLA služieb ich podpory.
- 8.37 **Náklady spoločnosti Allexis s.r.o. na platenie sublicenčných poplatkov spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. za používanie pre-existentných diel tak boli nevyhnutne opodstatnené** – bez platenia týchto sublicenčných poplatkov by spoločnosť Allexis s.r.o. nebola schopná dodať pre FRSR akékoľvek plnenie.
- 8.38 Nie je v tejto súvislosti možné súhlasiť ani s nasledovnou časťou odôvodnenia Napadnutého rozsudku, ktorá vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, v rozpore s úpravou licenčnej zmluvy v príslušnom právnom predpise upravujúcom autorské právo²⁵:

*„... Zo strany FS nešlo o platby za licencie, či podporu spoločnosti Allexis s.r.o. od materských spoločností, ale **o zverenie vlastníctva licencií inému subjektu, čo môže byť po účtovnej stránke vnímané ako krok vedúci k daňovej optimalizácii**, teda k plánovaniu daní v medziach zákona z hľadiska výberu vhodnej právnej formy, režimov, odpočtov a zmluvných nastavení tak, aby sa z titulu daní platilo len to, čo je povinné. **Nebol potom žiadny dôvod vnímať platby za licencie ako ďalšiu nákladovú položku spoločnosti Allexis s.r.o. v súvislosti s dodaním informačných systémov FS.** Je zrejmé, že štruktúra materských a dcérskej spoločnosti bola ustálená až po podpise Zmluvy a za logický záver je potom možné považovať záver, že išlo o optimalizáciu zisku a daňového zaťaženia spriaznených spoločností.“*

- 8.39 Ako už bolo uvedené, z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplýva, že **(i)** obžalovaný vytvoril tzv. pre-existentné diela pre softvérové riešenia informačných systémov, ktoré boli následne dodané spoločnosťou Allexis pre FRSR, **(ii)** obžalovaný tieto pre-existentné diela vložil do spoločnosti Allexis Assets Limited, **(iii)** použitie týchto pre-existentných diel spoločnosťou Allexis s.r.o. pre plnenia pre FRSR bolo predmetom licenčných dojednaní Distribučnej zmluvy medzi Allexis Assets Limited a ALLEXIS GROUP a.s., a následne licenčných dojednaní Distribučnej zmluvy medzi ALLEXIS GROUP a.s. a spoločnosťou Allexis s.r.o.

²⁵ v čase uzavretia zmlúv o dodávke informačných systémov medzi FRSR a spoločnosťou Allexis s.r.o. **zákon č. 618/2003 Z. z.** o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov, **s účinnosťou od 01.01.2016 zákon č. 185/2015 Z. z.** Autorský zákon v znení neskorších predpisov

8.40 **Spoločnosť Allexis s.r.o.**, ktorá nebola nositeľom / vykonávateľom autorských výhradných majetkových práv k týmto pre-existentným dielam, **potrebovala licenciu (súhlas) na použitie pre-existentných diel:**

- a) **na vytvorenie softvérových riešení pre informačné systémy pre FRSR;**
- b) ďalej na to, **aby umožnila použitie pre-existentných diel svojmu subdodávateľovi QBSW, a.s.;**
- c) ako aj na to, aby následne – po dodaní informačných systémov:
 - (i) poskytla FRSR licenciu na použitie softvérových riešení pre dodané informačné systémy;
 - (ii) dodávala pre FRSR SLA služby podpory prevádzky dodaných informačných systémov.

Za poskytnutie sublicencie na použitie pre-existentných diel, nevyhnutnej na plnenia spoločnosti Allexis s.r.o. pre FRSR (v zmysle písm. a) až c) tohto bodu vyššie), spoločnosť Allexis s.r.o. platila spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. dohodnutý 40%-ný sublicenčný poplatok z tržieb spoločnosti Allexis s.r.o. od FRSR, a následne spoločnosť ALLEXIS GROUP a.s. platila spoločnosti Allexis Assets Limited dohodnutý licenčný poplatok. Platenie sublicenčného poplatku spoločnosťou Allexis s.r.o. spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. nebolo (len) krokom k daňovej optimalizácii, rozhodne išlo o úhradu nevyhnutných nákladov pre plnenia spoločnosti Allexis s.r.o. pre FRSR, bez platenia ktorých by spoločnosť Allexis s.r.o. nemohla pre-existentné diela používať, a (i) nemohla by ani pre FRSR vyvinúť informačné systémy / umožniť svojmu subdodávateľovi QBSW, a.s. podieľať sa na ich customizácii a implementácii do digitálnej infraštruktúry Finančnej správy, (ii) dodať informačné systémy pre FRSR, a po ich dodaní (iii) poskytnúť FRSR licenciu na ich používanie, a ďalej (iv) poskytovať FRSR SLA služby podpory ich prevádzky.

8.41 **Vyčíslenie údajného prospechu (zisku) spoločnosti Allexis s.r.o. z transakcií s FRSR bez zohľadnenia úhrady sublicenčných poplatkov spoločnosťou Allexis s.r.o. spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s. je tak nesprávne.**

9. K údajnému naplneniu trestnej zodpovednosti za zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku

9.1 **Nad rámec už vyššie uvedenej argumentácie, ktorá vylučuje (aj) trestnú zodpovednosť obžalovaného za údajný návod na porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku, nakoľko (i) nebolo preukázané, že by obžalovaný Františka Imreczeho, Daniela Čecha alebo kohokoľvek iného z prostredia Finančnej správy naviedol na porušenie zákona o verejnom obstarávaní alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu, (ii) neboli preukázané všetky kritériá pre vyčíslenie škody vo forme prospechu (zisku) spoločnosti z transakcií s FRSR – konkrétne režijné náklady spoločnosti Allexis s.r.o. v relevantnom období, a zároveň (iii) súd prvého stupňa nedôvodne a nesprávne pri vyčíslení prospechu (zisku) spoločnosti Allexis s.r.o. (ktorého vyčíslenie navyše ani nepatriło súdu prvého stupňa, ale tento mal podľa § 126 ods. 3 Trestného zákona vychádzať zo znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia, žiadne však prokurátor nepredložil) nezohľadnil spoločnosťou Allexis s.r.o. platené sublicenčné poplatky spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s., obhajoba**

d'alej namietia, že súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal s otázkou škody pri právnej kvalifikácii porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku.

9.2 Skutková podstata podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona je vymedzená nasledovne:

Kto inému spôsobí ... škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok ...

9.3 Objektom porušovania povinností pri správe cudzieho majetku je **cudzí majetok**, následkom – ako pojmovým znakom skutkovej podstaty – je **spôsobenie škody na cudzom majetku**.

9.4 **V súdnej veci obžalovaného však nebola preukázaná žiadna škoda na cudzom majetku – na majetku Slovenskej republiky, zast. FR SR.** Nebolo preukázané predraženie dodávky informačných systémov od spoločnosti Alexix s.r.o., ani následných SLA služieb ich podpory.

9.5 Obhajoba si uvedomuje, že podľa § 124 ods. 1 druhej vety Trestného zákona škodou na účely Trestného zákona sa rozumie aj získanie prospechu v súvislosti s trestným činom, s ohľadom na dikciu § 237 ods. 1 Trestného zákona, chránený objekt a ustanovený následok však nemožno naplniť skutkovú podstatu tohto trestného činu bez toho, aby došlo k „spôsobeniu škody“ na cudzom majetku, a to konkrétne na majetku, ku ktorému má páchateľ povinnosť ho opatrovať alebo spravovať, ustanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom, uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy.

9.6 Obhajoba netvrdí, že vznik prospechu tretej osoby (Alexix s.r.o.) je vylúčený; poukazuje však na to, že pri skutkovej podstate podľa § 237 Trestného zákona musí byť preukázaná konkrétna ujma na cudzom majetku, čo Napadnutý rozsudok vôbec nerieši, pričom žiadna ujma na majetku Slovenskej republiky, zastúpenej FR SR preukázaná nebola.

9.7 Súd prvého stupňa dokonca v odôvodnení Napadnutého rozsudku uviedol (str. 58), že:

„... súd nepovažoval za podstatné riešiť otázky, či predmetné dodané informačné systémy boli, alebo v súčasnosti sú využívané FS, ani to, či boli predražené, alebo ich cena bola určená korektne, a nakoniec ani to, či boli pre činnosť FS prínosné, resp. či priniesli vo forme zníženia daňových podvodov a zvýšenia príjmu štátneho rozpočtu profit Slovenskej republiky.“

Takýto prístup súdu prvého stupňa je však v priamom rozpore s hmotnoprávnymi požiadavkami trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona. Súd sa **musel** zaoberať otázkou, či „dodané informačné systémy ... boli predražené, alebo ich cena bola určená korektne“, a vykonať v tomto smere obhajobou navrhované dokazovanie, keďže práve táto otázka je rozhodujúca pre posúdenie, či vôbec došlo k spôsobeniu škody „inému“, t. j. k vzniku škody na cudzom majetku, ku ktorému údajne malo dôjsť porušením povinnosti jeho správy.

Rezignáciou na dokazovanie tejto otázky súd prvého stupňa v skutočnosti rezignoval na preukázanie základného znaku skutkovej podstaty podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona.

9.8 **Ked'že nebolo preukázané spôsobenie škody na majetku Slovenskej republiky, zastúpenej FRSR, obžalovaný nemôže byť ani trestne zodpovedný za údajný návod zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku.**

10. K prezentácii údajného „riešenia“ Virtuálnej registračnej pokladnice od Ota Pšenáka pre FRSR

10.1 Súd prvého stupňa v skutkovej vete Napadnutého rozsudku uvádza, že FRSR uzavrela zmluvu (a dodatky) so spoločnosťou Allexis s.r.o. na dodanie informačného systému Virtuálna registračná pokladnica „*hoci Ing. František Imrecze bol spoločnosťou Logica Slovakia s.r.o. už 29.01.2013 informovaný o ich prototype informačného systému Virtuálna registračná pokladnica*“.

10.2 Takto formulovaný skutkový prvok nepredstavuje len opis časovej postupnosti udalostí, ale s ohľadom na obsah odôvodnenia Napadnutého rozsudku má pred súd prvého stupňa zjavne interpretačný význam. Súd prvého stupňa ho používa ako východisko pre ďalšie hodnotiace a právne úvahy o údajnej účelovosti postupu FRSR pri obstaraní systému Virtuálna registračná pokladnica od spoločnosti Allexis s.r.o., resp. o tom, že FRSR malo k dispozícii „alternatívne riešenie“ a mohlo (malo) postupovať iným spôsobom.

10.3 Z tohto dôvodu je rozhodujúce, ako (a či vôbec) bol pojem „prototyp“ preukázaný relevantnými dôkazmi v technologickom zmysle. V trestnom konaní nemožno bez opory vo vykonanom dokazovaní stabilizovať odborný pojem ako skutkový fakt a následne na ňom budovať ďalšie skutkové, hodnotiace a právne závery v neprospech obžalovaného.

10.4 **Výpoveď svedka Ota Pšenáka na hlavnom pojednávaní rozhodne nepreukazuje existenciu hotového alebo funkčného „prototypu“ systému Virtuálna registračná pokladnica v technologickom zmysle. Žiadne iné dôkazy v tomto smere na hlavnom pojednávaní vykonané neboli.**

10.5 Svedok Oto Pšenák vo svojej výpovedi opisuje obchodnú prezentáciu ideového návrhu, resp. demonštračného konceptu riešenia. Takáto prezentácia sa z povahy veci nerovná a nemôže rovnať hotovému, funkčnému a implementovateľnému prototypu informačného systému.

10.6 Obhajoba v konaní pred súdom prvého stupňa predložila rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave vydané v civilnom spore iniciovanom Ing. Otom Pšenákom proti FRSR a spoločnosti Allexis s.r.o., ktoré však súd prvého stupňa odmietol.

Dôkazy: *Rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 15Ca/2/2017-643;
Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 15Co/142/2022-955.*

10.7 Tieto rozhodnutia obhajoba nepredkladala ako právne závery, ktorými by bol trestný súd viazaný, ale ako relevantné dôkazné podklady k skutkovej otázke, a to k tomu, aký charakter, rozsah a kvalitatívnu úroveň malo tzv. „riešenie“ Ota Pšenáka v rozhodnom období.

10.8 Napriek tomu súd prvého stupňa tieto rozhodnutia vecne nezohľadnil a ich skutkové závery nekonfrontoval s vlastnými skutkovými „zisteniami“, ktoré si dokonca urobil **bez akýchkoľvek relevantných dôkazných podkladov**, hoci sa týkajú priamo tej istej skutkovej otázky, ktorú súd následne sám posúdil použitím pojmu „prototyp“ v skutkovej vete Napadnutého rozsudku.

- 10.9 Zo skutkových záverov uvedených v rozhodnutiach Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave nad akékoľvek pochybnosti vyplýva, že „riešenie“ Ota Pšenáka nemožno považovať za hotový, funkčný a implementovateľný produkt, resp. za prototyp v technologickom zmysle. Civilné súdy ho charakterizujú nanajvýš ako ideový návrh alebo demonštračný koncept, ktorý nebol preukázaný ako funkčný softvér, ani ako dielo porovnateľné s neskorším systémom Virtuálna registračná pokladnica, dodaným spoločnosťou Allexis s.r.o. pre FRSR.
- 10.10 Tieto skutkové závery sú pre túto trestnú vec obžalovaného významné, keďže súd prvého stupňa pracuje v skutkovej vete Napadnutého rozsudku s pojmom „prototyp“ ako s faktom, ktorý však nevyplyva zo žiadneho dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní, pričom súd prvého stupňa odmietol relevantné podklady, ktoré opodstatnenosť použitia tohto pojmu, ako aj následné hodnotenia a právne závery súdu prvého stupňa z toho vyplývajúce jednoznačne vylučujú.
- 10.11 Nemožno odmietnuť vecné zohľadnenie rozhodnutí iných súdov ako skutkových podkladov a súčasne **bez odborného dokazovania používať technologický pojem ako preukázaný skutkový záver.**
- 10.12 Súd prvého stupňa v Napadnutom rozsudku zdôrazňuje, že nie je jeho úlohou preberať právne závery iných súdov, resp. že znalci nie sú oprávnení riešiť právne otázky. Bez ohľadu na tento všeobecný postoj však v prejednávanej veci ide primárne o problém skutkový.
- 10.13 Pojem „prototyp“ je odborným pojmom, ktorého obsah – najmä funkčnosť, implementačná spôsobilosť a technologická vyspelosť – nemožno ustáliť bez relevantných dôkazov. Ak súd prvého stupňa odmietol vecne zohľadniť skutkové závery z rozhodnutí civilných súdov predložených obhajobou a zároveň **nevykonal žiadne znalecké či odborné dokazovanie k technologickej úrovni „riešenia“ Ota Pšenáka, nemal skutkový podklad na to, aby v skutkovej vete stabilizoval pojem „prototyp“ ako preukázaný fakt.**
- 10.14 V takom prípade ide o **neprípustné nadhodnotenie dôkazu** (svedeckej výpovede Ota Pšenáka) a **dotvorenie skutkového záveru bez opory vo vykonanom dokazovaní.**
- 10.15 Použitie pojmu „prototyp“ v skutkovej vete Napadnutého rozsudku má zásadný dopad na ďalšie úvahy súdu. Z domnejšej existencie „alternatívneho riešenia“ súd vyvodzuje záver, že zvolený postup obstarania systému Virtuálna registračná pokladnica od spoločnosti Allexis s.r.o. nebol dôvodný, resp. že FRSR malo postupovať iným spôsobom.
- 10.16 Takéto hodnotenie súdu však **neopodstatnene** stojí na skutkovom východisku, ktoré **nebolo preukázané**, a ktoré bolo obhajobou spochybnené relevantnými dôkazmi, s ktorými sa súd nielenže vecne nevysporiadal, ale ktoré bezdôvodne odmietol. Týmto spôsobom **súd prvého stupňa vytvára umelý a dôkazmi nepodložený most medzi obchodnou prezentáciou ideového návrhu z roku 2013 a hodnotením zákonnosti a dôvodnosti neskoršieho postupu FRSR.**
- 10.17 Vzhľadom na uvedené obhajoba trvá na tom, že skutkový záver o existencii „prototypu“ systému Virtuálna registračná pokladnica v technologickom zmysle nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a predstavuje neprípustné rozšírenie a dotvorenie skutku, ktoré následne deformuje aj právne posúdenie veci.

11. K záverečnéj reči prokurátora a zmene právneho rámca posudzovania skutku

- 11.1 Zo záverečnéj reči prokurátora vyplýva, že **porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku prestalo byť samostatne argumentovaným základom obžaloby**, keďže prokurátor sa v nej sústredil výlučne na **porušenia ZVO-2006 / ZVO-2015** a na **trestný čin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe** podľa § 266 Trestného zákona, bez toho, aby rozvinul **autonómnou argumentáciu k naplneniu znakov skutkovej podstaty podľa § 237 Trestného zákona**.
- 11.2 V záverečnéj reči prokurátora absentuje akákoľvek ucelená úvaha o tom, **akú konkrétnu zákonnú povinnosť pri správe cudzieho majetku mal obžalovaný porušiť**, v čom malo toto porušenie spočívať, ako sa malo prejaviť navonok a **akým mechanizmom malo viesť k vzniku škody** v zmysle § 237 Trestného zákona. Prokurátor sa v tejto časti obmedzil na odkazy na porušenie princípov verejného obstarávania a na závery Úradu pre verejné obstarávanie, čím fakticky **presunul ťažisko obžaloby výlučne do roviny verejného obstarávania**.
- 11.3 Takýto posun v argumentácii obžaloby predstavuje **podstatnú zmenu spôsobu právneho posúdenia skutku**, a to aj napriek tomu, že formálne nedošlo k zmene právnej kvalifikácie. Podľa ustálenej judikatúry nie je rozhodujúce formálne označenie trestného činu, ale **reálny právny rámec, v ktorom je skutok posudzovaný a v ktorom má obžalovaný možnosť vykonávať obhajobu**.
- 11.4 V tejto procesnej situácii bol súd povinný postupovať podľa § 276 Trestného poriadku a **umožniť obžalovanému vyjadriť sa k zmene právneho rámca obžaloby**, prípadne mu poskytnúť primeraný čas na prípravu obhajoby. Táto povinnosť súdu vyplýva aj z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, najmä z rozsudku **C-612/15, Kolev**, podľa ktorého musí mať obžalovaný reálnu možnosť reagovať na podstatnú zmenu právneho posúdenia skutku, pričom primeraná lehota na prípravu obhajoby nemôže byť len formálna.
- 11.5 Napriek tomu prvostupňový súd obžalovanému **neposkytol žiadny procesný priestor** na reakciu na túto obsahovú zmenu obžaloby a v napadnutom rozsudku **založil výrok o vine aj na právnych záveroch**, ktoré neboli v záverečnéj reči prokurátora samostatne argumentované. Súd tak **prekročil rámec obžaloby aj rámec kontradiktórneho procesu**, keď sám dotváral skutkový a právny základ pre rozhodnutie o vine.
- 11.6 Takýto postup predstavuje **závažné porušenie práva obžalovaného na obhajobu a princípu kontradiktórnosti trestného konania**, a zároveň vedie k nesprávnemu právnomu posúdeniu skutku.

12. K požiadavke meritórneho rozhodnutia odvolacieho súdu – oslobodenie obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu

- 12.1 Odvolací súd má v prejednávanej veci k dispozícii **úplný skutkový aj dôkazný podklad** potrebný na meritórne rozhodnutie, a to bez potreby akéhokoľvek doplnenia dokazovania alebo opakovania procesných úkonov pred súdom prvého stupňa. Spornou otázkou v tejto veci nie je skutkový stav, ale výlučne jeho právne posúdenie.

12.2 **Výsledky vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú oslobodenie obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu.**²⁶

12.3 Výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa jednoznačne:

- a) **vylučujú naplnenie znaku „v súvislosti s verejným obstarávaním“** základnej skutkovej podstaty podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona, keďže predmetné zákazky boli zo strany FRSR obstarávané od spoločnosti Allexis s.r.o. **mimo režimu verejného obstarávania**, a to **na základe zákonného, riadneho a náležitého uplatnenia výnimky** podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015;
- b) **vylučujú akýkoľvek návod zo strany obžalovaného** voči Františkovi Imreczemu, Danielovi Čechovi, ako aj akejkoľvek inej osobe z prostredia Finančnej správy, k spáchaniu trestného činu tak v právnej kvalifikácii podľa § 266 Trestného zákona, ako aj v právnej kvalifikácii podľa § 237 Trestného zákona, keďže **nebolo preukázané**, že by **predmetom rozhovorov** obžalovaného s Františkom Imreczem a Danielom Čechom v rodinnom dome obžalovaného v Limbachu v rokoch 2012 a 2013, príp. na akomkoľvek inom mieste, alebo predmetom rozhovorov obžalovaného s akoukoľvek inou osobou, **bolo uplatnenie výnimky** podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006 (uplatnenie výnimky podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015 s účinnosťou od 18.04.2016 predmetom rozhovorov v rokoch 2012 a 2013 **nemohlo byť**), príp. akýkoľvek iný postup v rozpore so ZVO-2006.

12.4 **Otázka, či boli** v konkrétnom prípade **splnené zákonné podmienky na uplatnenie výnimky** podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2006, resp. s účinnosťou od 18.04.2016 podľa § 1 ods. 2 písm. a) ZVO-2015, **nie je otázkou skutkovou, ale otázkou právneho posúdenia jedného zo základných znakov** skutkovej podstaty podľa § 266 ods. 1 Trestného zákona, a to znaku „v súvislosti s verejným obstarávaním“. Ak obstarávanie prebehlo mimo režimu verejného obstarávania, tento zákonný znak nemohol byť naplnený, čo **bez ďalšieho vylučuje trestnú zodpovednosť obžalovaného**:

- a) za návod na spáchanie trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe; ako aj
- b) za návod na spáchanie trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku.

²⁶ Hoci súd prvého stupňa **nevykonal dostatočné** a s Trestným zákonom **súladne dokazovanie k určeniu škody**:

- a) **vo forme prospechu** spoločnosti Allexis s.r.o. pre právnu kvalifikáciu podľa § 266 Trestného zákona:
 - (i) neboli preukázané režijné náklady spoločnosti Allexis s.r.o., ako jedno z kľúčových kritérií pre vyčíslenie prospechu (zisku) spoločnosti Allexis s.r.o. z transakcií s FRSR;
 - (ii) súd prvého stupňa nezohľadnil náklady spoločnosti Allexis s.r.o. na úhradu sublicenčných poplatkov spoločnosti ALLEXIS GROUP a.s., platených za poskytnutie sublicencie na používanie pre-existných diel (softvérových riešení), ktoré sublicencie boli nevyhnutné pre poskytovanie plnení spoločnosti Allexis s.r.o. pre FRSR;
 - (iii) podľa § 126 ods. 3 Trestného zákona bolo potrebné odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok;
- b) **vo forme skutočnej škody na cudzom majetku** (na majetku Slovenskej republiky, zastúpenej FRSR) pre právnu kvalifikáciu podľa § 237 Trestného zákona:
 - (i) nebolo preukázané žiadne predrazenie dodaných informačných systémov a následne SLA služieb podpory ich prevádzky;
 - (ii) naopak, zo znaleckého posudku č. 13/2022 znaleckého ústavu Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, predloženého obhajobou nepochybne vyplýva, že **k žiadnemu predraženiu nedošlo**;

výsledky vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa **vylučujú trestnú zodpovednosť obžalovaného** (viď napr. bod 11.3 tohto odôvodnenia odvolania), **bez potreby ustálenia (údajne) spôsobenej škody**.

- 12.5 Za tejto situácie nejde o prípad, v ktorom by bolo potrebné vracieť vec súdu prvého stupňa na nové konanie z dôvodu neúplnosti dokazovania alebo procesných nedostatkov, ktoré by bránili meritórnemu rozhodnutiu. Vrátenie veci by viedlo len k opakovaniu právneho posúdenia tej istej právnej otázky na základe nezmeneného skutkového stavu, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti a procesnej ekonomie trestného konania.
- 12.6 Obhajoba má za to, že odvolací súd môže (a má) vyvodiť právne dôsledky zo skutkového stavu, ktorý je už spoľahlivo zistený, a pri správnom právnom posúdení dospieť k záveru, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným, nie je trestným činom. Za takýchto okolností prichádza do úvahy výlučne postup podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, teda zrušenie Napadnutého rozsudku v obžalovaným napadnutých výrokoch o vine a treste, a rozhodnutie vo veci samostatným oslobodzujúcim rozsudkom.

13. K ďalším dôvodom porušenia práva na obhajobu

- 13.1 Obžalovaný namieta tiež **porušenie práva na obhajobu z dôvodu, že mu neboli sprístupnené všetky dôkazy z prípravného konania**. Prokurátor si nesplnil procesnú povinnosť predložiť kompletný vyšetrovací spis.
- 13.2 Obhajoba poukazuje napr. na chýbajúcu zápisnicu z výsluchu Daniela Čecha zo dňa 04.08.2021, ktorá v kontexte ďalšieho výsluchu preukazuje to, že **Daniel Čech klamal**. Uvedené má význam aj s ohľadom na procesnú použiteľnosť výpovede svedka Daniela Čecha na hlavnom pojednávaní, s poukazom na novelu Trestného poriadku zákonom č. 416/2025 Z. z.
- Dôkaz:** *Zápisnica o výsluchu Daniela Čecha zo dňa 04.08.2021.*
- 13.3 Na uvedených záveroch nič nemení ani to, že tieto námietky už boli preskúmané sťažnostným súdom na podklade sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu súdu prvého stupňa o prijatí obžaloby.
- 13.4 Daná procesná situácia sa dá riešiť výlučne vydaním oslobodzujúceho rozsudku postupom podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku.
- 13.5 Obhajoba vychádza z toho, že, ak po prijatí obžaloby neexistuje žiadne ustanovenia procesného práva, ktoré by umožňovalo napraviť danú procesnú vadu, a pokiaľ nie je možné obžalobu odmietnuť, tak je nutné vydať oslobodzujúci verdikt podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, keďže je pre obžalovaného najpriaznivejšie.

* * *

14. Petit

14.1 Na základe vyššie uvedených skutočností obhajoba žiada, aby **Najvyšší súd SR zrušil Napadnutý rozsudok v časti výroku o vine a treste, a obžalovaného podľa § 285 písm. a), príp. písm. b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby;**

subsidiárne, aby **Najvyšší súd SR zrušil Napadnutý rozsudok v časti výroku o vine a treste a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.**

S úctou

podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom

Mgr. Michal Bouška, advokát

Prílohy:

- a) Príloha č. 1: Zdôvodnenie, že zákazky od spoločnosti Allexis pre FRSR boli zákazkami, pri ktorých sa museli použiť osobitné bezpečnostné opatrenia;
- b) Príloha č. 2: Zdôvodnenie, že zákazky od spoločnosti Allexis pre FRSR boli zákazkami, pri ktorých bola nevyhnutná ochrana základných bezpečnostných záujmov Slovenskej republiky v súlade so ZFEU.

Predkladané dôkazy:

- 1. Zápisnica o hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom, sp. zn. 7T/1/2022, zo dní 04.-05.12.2024;
- 2. Potvrdenie Správneho súdu v Bratislave;
- 3. Odpoveď Obvodného státního zastupiteľství pro Prahu 1 na žiadosť o poskytnutie informácie, č.: SIN 30P2024-2 zo dňa 17.09.2024;
- 4. Odpoveď Ústredného riaditeľstva Národného daňového a colného úradu, č.: 1734560390, na žiadosť o sprístupnenie informácií;
- 5. Odborné vyjadrenie JUDr. Juraja Tkáča, PhD.;
- 6. Znalecký posudok č. 13/2025 Ústavu znaleckej činnosti, spracovaný prof. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD.;
- 7. Výročná správa o činnosti Finančnej správy za rok 2019;
- 8. Výročná správa o činnosti Finančnej správy za rok 2020;
- 9. Výročná správa o činnosti Finančnej správy za rok 2021;
- 10. Výročná správa o činnosti Finančnej správy za rok 2022;
- 11. Výročná správa o činnosti Finančnej správy za rok 2023;
- 12. Výročná správa o činnosti Finančnej správy za rok 2024;
- 13. Zmluva č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam medzi FRSR a spoločnosťou Allexis, zo dňa 15.07.2020;
- 14. Dodatok č. 1 zo dňa 23.03.2021 medzi FRSR a spoločnosťou Allexis k Zmluve č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam;
- 15. Dodatok č. 2 zo dňa 11.06.2021 medzi FRSR a spoločnosťou Allexis k Zmluve č. 329150/2020 o prístupe podnikateľa k utajovaným skutočnostiam;
- 16. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 15Ca/2/2017-643;
- 17. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 15Co/142/2022-955;
- 18. Zápisnica o výsluchu Daniela Čecha zo dňa 04.08.2021.